

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

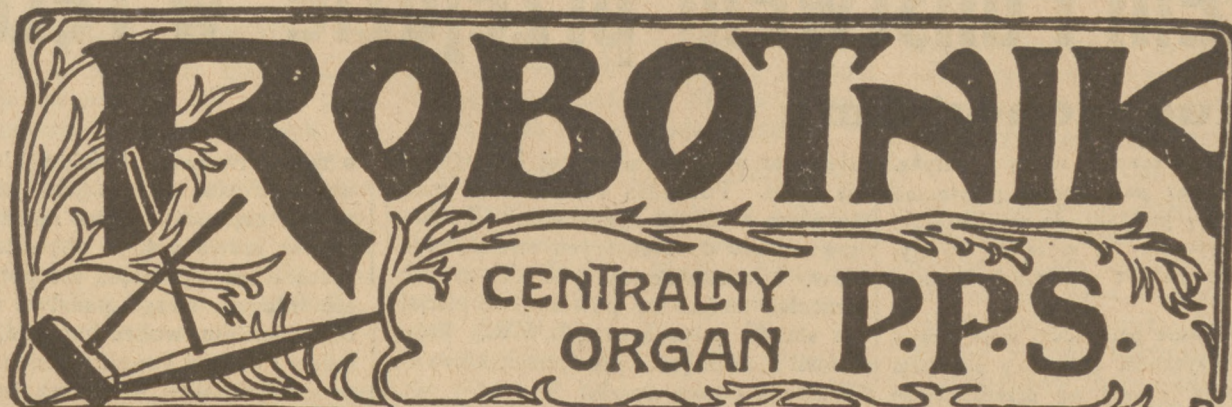
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 11 do 12 po południu

za sprawę reklamów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9-8 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-3.

Opłata pocztowa uiszczana ryczałtem.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel 776-78

DYREKCJA — 728-13

ADMINISTRACJA — 313-80

DRUKARNIA — 773-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

W walce o pracę i chleb

Jednolity front proletariatu górniczego

Proletariat górniczy cierpliwie — o jakże cierpliwie! — znosił coraz brutalniejszy, coraz bezwzględniejszy wyzysk i ucisk baronów węglowych. Nie tylko ciągle obniżki płac i masowe redukcje, urlopy turnusowe, zamknięcie całych kopalni, ale ostatnie cyniczne wypowiedzenie umowy i zamiar nowej obniżki płac przebrały nareszcie miarę cierpliwości wszystkich górników. Dziś w obliczu nowego ataku, już na bardzo głodowe płace, na resztki zdobyczy socjalnych, staje do walki jednolity cały proletariat górniczy.

Jednolity front, do którego od lat nawoływał nasz Związek stał się w obliczu nowej krzywdy mas robotniczych faktem dokonany. W ostatniej chwili Kongres Centralnego Związku Górników wyciągnął jeszcze raz do „Zespołu Pracy” rękę do zgody, proponując w znanym liście Kongresu C. Z. G. do Kongresu „Zespołu Pracy” utworzenie jednolitego frontu. „Zespół Pracy” nie odrzucił tym razem naszej ręki. Zgodził się na wspólny Kongres i wspólne uchwały.

Cieszymy się z tego niewymownie, bo wierzymy, że wspólna walka da wszystkim górnikom wspólne zwycięstwo. Jako zwolennicy wspólnej, solidarnej i jednolitej walki górników przeciw jednolitym atakom kapitalistów węglowych na ich prawa do pracy i życia, oświadczamy wobec całej klasy robotniczej Polski, że dążąc ciągle i wytrwale do stworzenia jednolitego frontu, nie mieliśmy i nie mamy wcale zamiaru wykorzystywać sprawy jednolitego frontu dla jakichkolwiek ubocznych celów. Znamy jest nasz światopogląd, nasza głęboka wiara, że tylko przebudowa ustroju kapitalistycznego na ustrój socjalistyczny zapewni klasie robotniczej pracę, chleb, a ludzkości całe spokoj i dobrobyt; nie zamierzamy jednak śladem komunistycznych przywódców narzucić nikomu, a tembardziej tym robotnikom, którzy stoją w innych obozach, przemocą lub chytym podstępem naszej ideologii, naszego programu i naszej taktyki. Biorąc inicjatywę do stworzenia jednolitego frontu w obecnej walce górników na siebie, ustaliliśmy sobie ściśle określony cel, jaki chcemy przez wspólną i solidarną walkę osiągnąć. Chcemy odeprzeć atak kapitalistów węglowych na głodowe płace górników, na zbiorową umowę. Chcemy wspólnym strajkiem powszechnym zaprotestować także przeciw zamy-

kaniu warsztatów pracy, przeciw masowemu redukcjom i skazywaniu na głód i poniewierkę coraz liczniejszych rzesz górników. Wreszcie chcemy drogą walki strajkowej postawić na porządku dziennym żądanie skrócenia czasu pracy w górnictwie do 36 godzin w tygodniu i w ten sposób dążyć do złagodzenia bezrobocia.

Tworząc w imię tych postulatów jednolity front z innymi organizacjami,

mi, nie wymagamy od nikogo zmiany przekonań, ale tylko bezwzględnie lojalnego stosunku do wspólnie zdecydowanej walki i do wspólnie ustalonych celów tej walki. Nie chcemy i nie będziemy stosowali, a tego wymagamy i od naszych przeciwników, uprawianej przez komunistów przewrotnej taktyki odwoływania się do mas „ponad głowami przywódców”, aby je pociągnąć do własnych szere-

gów. Nie traktujemy tych robotników, którzy należą do innych obozów i inne od naszych mają przekonania, jako głupiej bezwolnej masy dającej się „oszukiwać” swoim przywódcom. Walkę o duszę tych mas prowadzimy i będziemy prowadzili nadal nie metodą podstępnych „kruczków”, jak to czynią, zresztą bezskutecznie, komuniści, ale wskazywaniem im wielkiego celu, do któ-

rego my socjaliści dążymy... wielkiego celu przebudowy obecnego kapitalistycznego świata nędzy i ucisku mas ludowych na świat socjalistycznego dobrobytu, na świat wolności, braterstwa ludzi i ludów. Stoimy na stanowisku, że kto w walce o zdobycie duszy mas wierzy w podstęp, kłamstwo, oszczerstwo, ten nie może mieć wiary w siłę ani słusność swojego programu, w trwałość swojej taktyki. Gdyby komunistyczni wodzowie mieli więcej wiary w swoje komunistyczne ideały, w słusność swojej taktyki, aniżeli w zdolność do oszukiwania swoich przeciwników, obrzucania ich oszczerstwami, nie baliłby się stworzenia uczciwego jednolitego frontu z socjalistami. Jeżeli jednak wbrew nakazom zdrowego rozsądku boją się komunistyczni wodzowie jednolitego frontu z socjalistami, to z tego wynika jedynie wniosek: nie wierzą w siłę przyciągającą swego programu, we własny rozum polityczny i boją się zaangażowania własnych zwolenników na rzecz programu socjalistycznego. Aby utrzymać część klasy robotniczej przy sobie muszą ją komunistyczni wodzowie oddzielić od socjalistycznej klasy robotniczej murem kłamstwa, kanałem oszczerstw.

My tej taktyki nie będziemy nigdy stosowali, będziemy — przeciwnie — robili ciągle wysiłki, aby klasę robotniczą zjednoczyć w jednym wielkim obozie walki Świata Pracy ze światem wyzysku. Wierzymy w słusność naszych dążeń i zdrowy instynkt klasy robotniczej. Jeżeli ją zjednoczymy i każemy wspólnie wybierać drogę, po której ma kroczyć do walki i zwycięstwa, wybierze ona drogę najlepiej odpowiadającą jej interesom i prowadzącą najszybciej do celu.

Utworzony jednolity front proletariatu górniczego, to nie tylko może krótki etap wspólnego marszu w walce o realizację ściśle za zgodą wszystkich ustalonych postulatów, ale także doniosła lekcja pogładowa, czem mogłaby być i co mogłaby zdziałać zjednoczona klasa robotnicza w Polsce.

Ta pogładowa lekcja może w praktyce przyspieszyć, wbrew uprzedzeniom i stawianym przeszkodom także szybkie ideowe zjednoczenie klasy robotniczej. A to byłby największy triumf tego dzieła, jakiego udało się dokonać na terenie największego przemysłu i największej nędzy wśród najliczniejszej armii proletariatu.

JAN STANCZYK.

Obniżka zarobków na Górnym Śląsku

Komisja pojednawczo arbitrażowa w Katowicach wydała orzeczenie w sprawie zatargu o płace w przemyśle tartaczynym.

Komisja obniżyła zarobki robotników przeciętnie o 2%.

Uchwały konferencji rektorów

Agencja PID dowiaduje się, że zakończona w dniu wczorajszym konferencja rektorów wyższych uczelni wypowiedziała się przeciwko przyjętej już przez Sejm nowej ustawie. Konferencja upoważniła swego przewodniczącego rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego, prof. Kultrębę do ujawnienia powyższych uchwał w Senacie.

Sprawa chińsko-japońska przed Ligą Narodów

ZGROMADZENIE LIGI

Wczoraj rozpoczęła się oczekiwana z dużym zainteresowaniem nadzwyczajna sesja Zgromadzenia Ligi Narodów, na której zapadać ma decyzja w sprawie konfliktu chińskiego - japońskiego. Ołbrzymia sala szklana w pałacu Ligi Narodów zapelniona jest do ostatniego miejsca. Na trybunach widać przedstawicieli wszystkich państw, prasy, oraz liczna publiczność.

Posiedzenie otworzył minister spraw zagranicznych Belgii Hymans. W przemówieniu swem podkreślił Hymans historyczne znaczenie posiedzenia i doniosłość jego decyzji. W imieniu „komisji 19-tu” oświadczył przewodniczący, że mocarstwa wchodzące w skład Ligi Narodów stoją na stanowisku, wyrażonym w końcowym sprawozdaniu komisji.

Następnie przemawiał delegat Chin dr. Yen, podkreślając raz jeszcze zakomunikowane Radzie Ligi stanowisko Rządu chińskiego, który akceptuje sprawozdanie „komisji 19-tu”. Rząd i naród chiński wyrażają Lidze Narodów swą wdzięczność za jej stanowisko w konflikcie chińsko - japońskim. Chiny przyjmują z zadowoleniem do wiadomości, że Liga Narodów pragnie wyciągnąć do współpracy w zlikwidowaniu konfliktu chińsko - japońskiego rządy St. Zjednoczonych i Rosji Sowieckiej.

W TOKIO

Rząd japoński oczekuje — własnego urzędowego komunikatu japońskiego — ze spokojem wyniku nadzwyczajnej sesji Ligi Narodów. Dziś odbędzie się posiedzenie gabinetu japońskiego, na którym w zależności od wyników gene-

skich, zapadną decyzje w sprawie ustosunkowania się Japonii do Ligi Narodów. Ogólnie liczą się tu z nieprzychylnym dla Japonii stanowiskiem Ligi Narodów, co pociągnie za sobą wycofanie się Japonii z prac Ligi.

WALKI O DZEHOL

Według wiadomości z oficjalnych źródeł chińskich z prowincji Dzehol po 3-odniach bombardowania Czao - Jang oddziały japońskie w sile 20,000 ludzi oraz oddział mandżurski w sile 10,000 przystąpił do generalnego ataku na Czao - Jang przy pomocy piechoty, artylerji, tanków i samolotów. Chińczycy zmuszeni byli cofnąć się w okolice Nan - Ling i Pei - Piao, tworząc wzdłuż pagórków, ciągnących się od Czao - Jang, linię ufortyfikowaną w celu powstrzymania ofensywy japońskiej.

rodów wypowiedziała się faktycznie przeciwko stanowisku, zajętemu przez Japonię. Wystąpienie Japonii z Ligi Narodów jest właściwie rzeczą prawie pewną.

Decyzja Ligi Narodów

Raport „Komisji 19” przyjęty został 42 głosami przeciwko jednemu.

Przeciwko raportowi głosowała jedynie Japonia, zaś Siam powstrzymał się od głosowania. Po ogłoszeniu rezultatów

głosowania delegacja japońska pod przewodnictwem ambasadora Matsuoka opuściła salę obrad.

W ten sposób Zgromadzenie Ligi Na-

Sytuacja w Niemczech

ZWIĘKSZENIE REPRESYJ PRASOWYCH

Komisaryczny minister spraw wewnętrznych dla Prus Goering, wystosował do kierowników pruskich władz administracyjnych okólnik, w którym wyraził niezadowolenie z niedostatecznej rygorystyczności stosowania przepisów dekretu prasowego. Minister oczekuje, że władze policyjne z całą surowością i bezwzględnością występować będą przeciwko wykroczeniom prasy.

Urzednicy nie stosujący się do tych instrukcji, pociągani będą do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

ZABICI I RANNI

Ofiarą onegdajszych krwawych starć

w Berlinie padło dwóch zabitych. Jednym z nich jest niebiorący udziału w zajęciach mieszkaniach jednego z okolicznych domów, który przypadkiem stał przy oknie i został trafiony kulą w głowę. Podczas strzelaniny w dzielnicy podmiejskiej Sztandawa zabity został komunist, zamieszany w starciu z hitlerowcami.

O niezwykłe ostrych zaburzeniach donoszą z miejscowości Grossbeeren pod Poczdamem. Uczestnicy pochodu hitlerowskiego wdarli się do mieszkania członka republikańskiego Reichsbanneru. Wybuchł przytem ogień, skutkiem czego spłonął cały dom, w którym mieszkało 9 rodzin. Reichsbannerowiec wraz z rodziną ratował się ucieczką

przez okno. Ostrzeliwany podczas ucieczki otrzymał ciężką ranę.

HITLER I WILHELM II

„Daily Express” zamieszcza depeszę swego korespondenta z Berlina, opisującą szczegółowe spotkanie żony b. cesarza Wilhelma, Herminy w jednym z arystokratycznych domów w Berlinie z Hitlerem.

W rozmowie z żoną Wilhelma, Hitler miał oświadczyć, że chwila obecna nie dojrzała jeszcze do powrotu cesarza.

trudności polityczne i gospodarcze Niemiec są tak wielkie, że mimo szacunku i uznania, jakie Hitler żywi dla Hohenzollernów, nie można obecnie ryzykować powrotu dynastji na tron.

Falszerstwo banknotów w dolarowych

Z Nowego Yorku donoszą o sensacyjnej sprawie fałszowania banknotów dolarowych. W samem Chicago stwierdzono, że w ostatnim miesiącu puszczono w obieg fałszywych banknotów stodołarowych na sumę 100 milionów dolarów. Falsyfikaty są tak zręczne podrobione, że nawet eksperci bankowi uznali je za prawdziwe. Przesyłka falsyfikatów nadeszła z Sowieców.

Akademja

dla uczczenia 25-lecia „Głosu Kobiet”

Dnia 26 b. m. (niedziela) o godz. 11-rano odbędzie się w Warszawie w sali Z. Z. K. AKADEMJA, z okazji 25-lecia „Głosu Kobiet”, na temat:

„KOBIECY W WALCE O SOCJALIZM I NIEPODLEGŁOŚĆ”.

Program zawiera przemówienia i bogatą część artystyczną.

Akademję organizują: Centralny Wydział Kobiet i Warszawski Wydział Kobiet P. P. S.

Wstęp groszy 30 i 49. Bilety nabywać można w Księgarni Robotniczej, ul. Warecka 9.

Krwawe zajścia w Goleszowie

„Polonia” donosi, iż w Goleszowie (śląsk Cieszyński) doszło do krwawych zajść między policją a robotnikami na wiecu, który został zakazany przez policję.

W wyniku zajść, czterech robotników i trzech policjantów odniosło rany. O zajściach napiszemy obszernie, po otrzymaniu własnych wiadomości.

AKADEMJA TUROWA

Tygodnia Kultury Robotniczej

odbędzie się dn. 5 marca o godz. 11 w sali teatru „Ateneum”. Przemówienia, pokazy: chórów, zespołów orkiestrowych i teatralnych. Po akademii otwarte wystawy.

Stefan Kopciński

„Kierownictwo tem Państwem przejdzie w ręce Świata pracy”

Mowa w Senacie według stenogramu

Nie jestem ekonomistą. Ale, jak ja, tak każdy obywatel ma obowiązek rozważać te rzeczy, których jest świadkiem, i musi przyjść do przekonania, że na całym świecie, a więc i u nas, dzieje się coś niezwykłego, że kapitalistyczny system prowadzenia gospodarki idzie ku ruinie, że należy szukać nowych dróg, po których ludzkość ma iść. Obradują liczne konferencje. Są to, właściwie mówiąc, manifestacje, które na niczem się kończą. Każdy człowiek trzeba myśleć i przyglądający się temu, co się dzieje, musi zauważyć, że jedną z najważniejszych przyczyn tego, czego jesteśmy świadkami, jest rozbieżność między produkcją a konsumpcją.

POGLEBIANIE ROZBIEŻNOŚCI

Jeżeli chodzi o Polskę, to w dziedzinie przystosowania konsumpcji wewnętrznej do produkcji i pobudzenia tej produkcji przez wzmocnienie konsumpcji, to nie tylko nie zrobiło się nic, ale robiło się wszystko, aby te rozbieżności jeszcze pogłębić. To nie dziwne; obecny system rządzenia jest bowiem związany z kapitałem, z posiadaczami warsztatów, z fabrykantami, z kartelami, z obszarnikami.

Jest to zresztą fatalna konieczność, że każdej z dyktatur „staruszek” — kapitalizm — szuka opieki, a znowu ta opiekująca się kochanka — dyktatura potrzebuje często ciągnąć do jego trzosu.

ŻYCIE NAD STAN.

I stał ten konfabulator, który istnieje i który istnieć musi. P. Prystor w mowie, wygłoszonej w Senacie, między innymi oświadczył bardzo wyraźnie, że „nauczaliśmy kraj nie żyć ponad stan i mamy spokój”. Ja się pytam, czy w pierwszym określeniu p. Premier jest zupełnie ścisły, czy się nie myli? Widzimy, że i Państwo żyje ponad stan, a przeciw jest w rękach Rządu, który tę cnotę miał wprowadzić. A w życiu prywatnym? Pytam się, czy może żyć ponad stan człowiek, zarabiający 20 zł. miesięcznie?

DWA RODZAJE SPOKOJU.

Spokój. Pewnie, jest w kraju spokój, ale jest to spokój ludzi zapatrzonych obłędem i oczyma w puste garnki, spokój ludzi zabieganych za pomocą, spokój ludzi szukających posady, spokój ludzi w rozpacz żyjących jedną myślą: przeżyć! Jest inny także „spokój”, jest spokój, tych, którzy oparli o spokój tam tych nieszczęśliwych, żyją spokojnie; jest to spokój tych, którzy mogą być spokojni, bo w najgorszych warunkach czeka ich spokojny fotel reagenta lub, może lepiej, pisarza hipotecznego.

JAK ZAPROWADZONO „SPOKÓJ”?

Trzeba z całą otwartością powiedzieć, że rządy zrobiły wszystko, aby spokój był. Już od zamachu majowego zaczęto „uspakajać” Sejm, rozwiązując go i zamykając. A potem przyszły „uspakajające wybory”, gdyż wyborców „uspakajano” w ten lub inny sposób i w pierwszych i drugich wyborach pomajowych, ażeby się nie niepokoił, rozmawiając na co głosować mają, prowadzono ich z orkiestrami i w szeregach, a ich dyrygenti i kapelmistrzowie za nich myśleli. Żeby nie nurtował ich niepokój wewnętrzny rozmyślania, kazano im głosować otwarcie. Zanepokojono się, ażeby takiego wyborcy nie niepokoiłi niektórzy ludzie, zamknięto tych ludzi w twierdzy, a jak ich „uspakajano”, to panowie o tem wiecie, o tem dziś mówić nie potrzeba. „Uspokojono” prasę cenzurą. Tę cenzurą „uspakajano” się nawet dziedzinie sztuki, teatru, „uspakajano” się pracowniki państwowego redukcją, „uspakajano” się wreszcie tych głodnych, którzy idą domagać się chleba, którzy idą często radzić nad tem, ażeby jakoś lepiej im było, „uspakajano” się pałką, często kulą. Ta chęć „uspakajania” jest tak wielka, że jeden z przedstawicieli parlamentu, kiedy była mowa o regulaminie policji (pos. Duch) wyraził niemiennie, że zbyt ciężkie jest uprzedzanie przez strzelanie w górę tam, gdzie są niepokojące, to trzeba strzelać odrazu.

TESKNOTA ZA LEGALNOŚCIĄ.

Przeżył czas, kiedy „sanacja” mając większość w Sejmie, uważa, że zaszła potrzeba zalegalizowania wszystkiego. Bo dzwina rzecz, że dyktatura jakoś tęskni za legalnością i za zalegalizowaniem wszystkiego. Nie pamiętając, że przeciw wszystkiemu od początku, od powstania tych form i sposobów rządzenia jest nielegalne.

Zaczęło się ustawami „uspakajać” to, co się robiło bez ustaw.

W zeszłym roku uchwalono ustawę o zgrupowaniach. Wtedy dyskutowaliśmy, i Panowie sprzeciali się ze mną. Panowie mówili, że jestem zawsze pesymista, albo że muszę mówić tak, jak mi każe socjalistycz-

ne stanowisko. Teraz już mamy praktykę. Moglibyśmy przez parę godzin przytaczać liczne przykłady praktyki. Ja przytoczę tylko charakterystyczny, a może i wesoły, przykład, żeby nie być w smutnym usposobieniu.

Na zgromadzenie przychodzi wójt. Prawdopodobnie przychodzi umówiony przedtem z administracją. Zjawia się przedstawiciel administracji i powiada, że to jest nieznamy pan, bez zaproszenia i wobec tego zgromadzenie zamyka.

Tu mówca socjalistyczny przytacza dalsze przykłady. Jak administratora stosuje prawo o zgromadzeniach i stowarzyszeniach opisuje, jak zniesiono samorząd ubezpieczeń i samorząd terytorjalny, jak negina się organizację oświaty do potrzeb obozu „sanacyjnego”.

„ONI”.

Na komisji oświatowej p. min. Jędrzejewicz mówił: „Tak jest, wolny człowiek, nieskrępowany, wychowanie wolnego człowieka. Ale spójrzmy na rzeczywistość polską, ten człowiek nie dorósł jeszcze do tego, musi przejść jakiś okres wychowania, wytresowania”. Ale — zapytuję — ktoż to orzekł, że akurat ta grupa, która jest w obozie „sanacyjnym” już dorosła, że ona akurat jest powołana? To, że zrobiła zamach w 1926 roku, to nie jest żadne powołanie. Ale poszukajmy w sile „moralnej”, w tych wartościach, które w obozie „sanacyjnym” istnieją.

Od samego początku patrzyliśmy na podstępne rozbijanie społeczeństwa i grup społecznych, patrzyliśmy na korpumpowanie ludzi, ażeby szli do obozu „sanacyjnego”. Czy teraz co się zmieniło? Mówiono tu, że czyta się codziennie w pismach o wypadkach korupcji.

Ja tem z początku się interesowałem,

ale teraz nie czytam więcej, bo tego jest za dużo. Powiedzą Panowie, że może to prasa złośliwa, opozycyjna? To proszę zająć do niektórych swoich organów. I tam także jest o tem. A zresztą, przecież można się powołać na oficjalne słowa p. prezesa B.B.W.R., który mówił o usunięciu tych śmieci, które do Waszego obozu weszły.

Nie będę mówił o t. zw. historii pszczyńskiej, bo Panowie teraz „odprawiają” te sądy — nie chciałbym być złośliwym, mówiąc — sądy rodzinne, przejdę natomiast do innej rzeczy, dotyczącej się przemysłu górnośląskiego. Oto p. min. Przemysłu i Handlu powiedział, że ma w swoim notesie zapisanych 22 ludzi, którzy taką spełniają w tym przemyśle rolę, że może ich nazwać „szmatami”. Dla nas jest bez różnicy, czy to są błękitni, czy szarzy, bo czerwoni prawdopodobnie nie są. Ten notes p. ministra silnego Rządu albo zginał, albo został zniszczony, albo schował go p. minister, jako miłą pamiątkę swojego życia, na której widok będzie rozmyślał o lepszych chwilach swego żywota. (Sen. tow. Kłuszyńska: Ten notes jest, napewno nie zginał).

Kiedy uchwalano rekrutę i kiedy my, mówiliśmy, że temu Rządowi wotować rekrutę nie będziemy, Panowie robiliście rekrutę. Proszę Panów, nikt tak, jak my — polscy socjaliści, nie potrzebuje państwa niepodległego, nikomu, jak nam, nie jest to państwo tak potrzebne — oczywiście nie państwo „mystyczne” — tylko ten warsztat wielkiej pracy i dobrobytu mas pracujących. Jesteśmy przeciwnikami wojny i wojnę uważamy za zbrodnię i nonsens, uważamy, że trzeba wszystkie wysiłki robić, aby do wojny nie dopuścić. My nie krzyczymy

o mocarstwowości Polskiej, ale chcemy, aby ta Polska stała się godnym członkiem w rządzie narodów świata. Ale jeżeli w czasie pokoju obywatele polscy przez Rząd wysunięci, nie potrafili bronić interesu swego państwa wobec obcego kapitału, wobec kapitału, który po jednej i drugiej stronie granicy ma swoje przedsiębiorstwa — to my tak z lekkim sercem wotować rekrutę, wiwatować, że się tego rekruta uchwała — darujcie panowie, my tego robić nie będziemy i z tego także powodu.

WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI

Jeżeli chodzi o stan teraźniejszy sprawiedliwości, to ten resort, który powinien stać na straży prawa i zapewnić obywatelom sprawiedliwość, ten resort żadnego zaufania w nas budzić nie może. Jest on raczej budzącym najstraszniejsze obawy i najczarniejsze obrazy, na których wspomnienie każdy musi zadrzeć.

Kierownictwo tego resortu przeszło szkołę brzeską, miało tam najlepszych profesorów i nauczycieli, pod ich kierownictwem się kształciło. Trzyma się ten resort w mocnych rękach. Obywatele zwracali się do Ministra, jako najwyższego Prokuratora Państwa, z wyrażeniami powziętymi — nas skrzywdzono, nad nami się znęcano — i ten najwyższy Prokurator i inni prokuratorzy byli głusi.

Wiemy jak ten resort odnosi się w swoim regulaminie więziennym do tych ludzi, których należy inaczej traktować — do więźniów politycznych. I dziwić się nie można! Kto nie wczuł się, kto nie sięgnął swym uczuciem w lata przedwojenne, kiedy my wszyscy rozumielśmy co to jest więzień polityczny,

ten oczywiście nie może rozróżnić zwykłego zbrodniarza od więźnia politycznego.

Są sądy doraźne. My przeciwko tym sądom protestujemy, a kierownictwo Ministerjum Sprawiedliwości z dumą mówi, że: „nawet wtedy, kiedy sądy są za ulaskawieniem, to ono Panu Prezydentowi odradza ulaskawienie”.

Z ubolewaniem podkreślić musimy, że nie doradzano panu Prezydentowi skazywanie z prawa łaski w sprawie tych, którzy byli sądzeni za sprawę pod Gródkiem Jagiellońskim. A może wchodziła w to jakaś wyższa „racja stanu”? O tem pewne naświetlenie dawałaby pewna pogłoska, która się pojawiła w „Vossische Zeitung”, ale wolałbym żeby raczej to było tylko kwestją sumienia doradcy ministerjalnego, niż kwestją, wynikającą z tej „racji stanu”, o której myśli się, czytając ową rewelację.

Wreszcie niezależność sędziowska. Jakże obywatel może mieć zaufanie do sądownictwa w Polsce, kiedy ni stąd, ni zowąd zostaje zawieszona nieusuwalność sędziów i kiedy naraz widzimy przetasowywanie sędziów, dobieganych do pewnych spraw?

BRZEŚĆ.

Tutaj muszę poruszyć pewną rzecz osobną. Jest to sprawa brzeska. Muszę oświadczyć z tej trybuny, że solidaryzujemy się w zupełności z więźniami brzeskimi. Wiadomości powtarzane oficjalnie, jak komunikaty PAT-a przez radio, które zresztą zaczyna już słuchaczów pobudzać do torsji pochwałami i dytarambami dla systemu rządzącego, głoszą: Wyrok społeczeństwo przyjęło ze spokojem. Więc coś ci pismacy — przepraszam, nie można inaczej powiedzieć — chcą, ażeby lud polski zbiedzony urządził rewolucję, ażeby Panowie z policji mogli troszkę posprzątać? Tę bolesną sprawę używa się dla podtrzymania splendoru obozu rządzącego, w sposób — muszę powiedzieć wyraźnie — prowokacyjny.

ROZBICIE SPOŁECZEŃSTWA.

System, który przedstawiłem, musiał spowodować fakt, że w Polsce toczy się walka polityczna i klasowa na śmierć i życie.

Ten sposób rządzenia, ten sposób uchwalania ustaw, zapakowania społeczeństwa — musiał jednocześnie wytworzyć martwość, bierność, niechęć do życia. I nie to jest nieszczęściem, że Panowie rządzą. My to wytrzymamy, mogą Panowie rządzić jeszcze parę lat. Straszne jest to, czym się stanie dusza narodu, dusza obywatela, czym się stanie organizacja społeczna, po zakończeniu Waszych rządów.

WŁADZA CELEM.

Celem Waszym jest władza. To widać ze wszystkich kroków, które się robi. Dla chwycenia społeczeństwa wysuwa się pojęcie „państwo”, państwo abstrakcyjne, państwo oderwane i tym państwem: asaniar się wasz obóz.

A jednak ta Wasza wielka władza, ta Wasza siła, ten „silny Rząd” uginą się przed jednym: przed mocą mocarzy finansowych, kapitalistów, obszarników, wielkich posiadaczy, karteli i t. d. Mogą sobie Panowie mówić „radykalnie”, mogą Panowie świergotać gdzieś w „Przełomie” na rozmaite rewolucyjne tematy, ale to są tylko słowa i chęć zahypnotyzowania społeczeństwa.

Położenie w świecie jest bardzo ciężkie. Dlatego też w tym momencie zagadnienie Waszego systemu rządzenia, jest zagadnieniem tragicznym.

Jeden z przedstawicieli Panów powiada tak: Wy nie jesteście antypaństwowi, ani antypaństwowi, ale wy nie idziecie z Państwem, lecz obok tego Państwa. Proszę Panów! To Wy wszyscy stłoch obywateli chcecie od tego Państwa odsadzić? Jeżeli nie należy do obozu rządzącego, to nie należy do Państwa i jest „apaństwowy”, chodzący koło Państwa?

Jak długo Wy rządzicie, możecie Panowie mówić co chcecie. Kierownictwo tem Państwem przejdzie, przejść musi w ręce Świata Pracy. Tymczasem jesteśmy w ciężkiej walce. Jest władza „silna”, Rząd „silny”, i władza ta cała jest pod wpływami kapitalistycznymi. Z tymi, którzy są dziś przy władzy nie możemy iść. musimy być Waszymi bezwzględny przeciwnikami. A ponieważ ten sposób rządzenia i ten Wasz charakter społeczny odbija się w pierwszym rządzie na budżecie, wyrażamy cały swój stosunek do Was, głosząc przeciw budżetowi. (Oklaski).

Walka o umowę zbiorową w rolnictwie

Rozmowa z tow. Janem Kwapińskim, prezesem Zw. Zaw. Robotników Rolnych

Wobec chaosu, panującego obecnie po wsiach, z powodu nieuregulowanych warunków płacy i pracy robotników rolnych — zwróciliśmy się do tow. Jana Kwapińskiego, prezesa Zw. Zaw. Rob. Rolnych, z prośbą o wyjaśnienie, jak się przedstawia obecnie stan układów o umowę zbiorową. Tow. J. Kwapiński odpowiedział, nam, co następuje:

Jak wiadomo, układy, prowadzone o zawarcie umowy zbiorowej dla 5 województw centralnych, zakończyły się układem pojednawczym co do wysokości płac. Tymczasem w dniu, kiedy miało podpisać umowę, przedstawiciele Związku Ziemiaków zerwali układy, powołując się na pesymistyczną ocenę, dałą przez premiera Prystora w Senacie, co do cen na płody rolnicze.

W obecnej chwili zarówno ocena cen na płody rolnicze p. Prystora, jak i stanowisko związku ziemian w tej spra-

wie zmieniło się radykalnie, gdyż ceny te wzrosły do 25 procent.

Wobec tego Związek Zaw. Robotników Rolnych domaga się przedłużenia dotychczasowej umowy i nie zgadza się na żadne obniżki płac.

Okazuje się również, że w miarę zbliżania się wiosny, tupet obszarników osłabił — i przy okazji posiedzeń Komisji rolniczych, zwracają się oni, że odpowiedzialność za obecny zamęt na wsi ponosi Zarząd Główny Związku Ziemiaków, który nie ma żadnej linii w tej sprawie.

Na uwagę zasługuje, że ostatnio obszarnicy otrzymali od Rządu masę prezentów w postaci konwersji długoterminowych pożyczek i rozłożenia płatności na raty, a w najbliższych dniach ma być również ogłoszone rozporządzenie o konwersji krótkoterminowych pożyczek.

Losy gabinetu p. Prystora

Pogłoski o nieuniknionej rzekomo „zmianie warty” w obozie rządzącym krążyły wczoraj w dalszym ciągu. Referujemy je z zastrzeżeniem, że nie bierzemy na siebie odpowiedzialności za to, czy informacje poniższe odpowiadają całkowicie prawdzie; informacji bezpośrednich z kierowniczych kół „sanacyjnych”, rzecz prosta, nie posiadamy.

Otóż gabinet p. Prystora znajduje się pod „koncentrycznym ostrzałem” różnych grup „sanacyjnych”; „Lewiatan” żąda stanowczo, by Sejm „załatwił” jeszcze w ciągu sesji bieżącej projekty ustaw p. Hubickiego (przedłużenie czasu pracy, skrócenie urlopow), jako... rekompensatę za ustawę „scaleniową”, którą „sfery gospodarcze” uważają za „wielkie ustępstwo” ze swojej strony, chociaż ustawa ta jest realizacją ich własnych postulatów; z drugiej strony t. zw. grupa robotnicza B. B. W. R. krzyczy, grozi, jęczy, płacze, że za nic, że nie dopuści, że nie pozwoli, że nie wytrzyma i t. d. i t. p. Co do ustawy akademickiej, — nie wolała ona, jak już donosiliśmy, entuzjazmu na Zamku, a sen. Evert zapowiedział jakieś poprawki; dalej grupa t. zw. ludowa B. B. W. R. staje dęba wobec projektu ustawy o podatku majątkowym p. W Zawadzkiego, a znowuż kartele nie mogą przebaczyć p. Zarzyckiemu jego... lapidarnych znanych określeń.

Wszystko to razem wzięte z dodatkami różnych kwestyj osobistych powo-

daje możliwość ustąpienia gabinetu p. Prystora, przyczem niektórzy ministrowie (p. Beck między innymi) pozostali by nadal na stanowiskach dotychczasowych.

DWAJ WICE-MINISTROWIE.

Narazie zaszły, jak wiadomo, dwie zmiany na „odcinkach” drugorzędnych; p. Duch stał się „fachowcem” od zagadnień pracy i opieki społecznej, a p. Rożnowski — od zagadnień skarbowych. Poprzednio obydwa ci panowie zajmowali się dziwnym zbiegiem okoliczności sprawami zgola odmiennymi, niż te, które im teraz poruczono. „Ekipa” wice-ministrów przy p. min. Zawadzkiem składać się zatem będzie z czterech doświadczonych „skarbowców” p. p. Jastrzębskiego, Koca, Kozłowskiego i Rożnowskiego.

P. PRYSTOR I „ANGIELSKA SOBOTA”.

Kwestja zniesienia t. zw. angielskiej soboty wywołuje podobno specjalne trudności. P. Prystor chciałby tu ustąpić wobec natarczywych żądań „Lewiatana”, ale napotyka na pewne sprzeciw.

Tak te rzeczy podobno wyglądają. W każdym bądź razie za kulisami systemu jest jakieś zamieszanie, co zresztą nie wpłynie na system, jako taki, — wskazuje tylko na obiektywne trudności, które istnieją, bo istnieć muszą w jego stosunkach wewnętrznych.

Związek Zaw. Rob. Rolnych jest zdania, że z nastaniem wiosny rozegra się walka w rolnictwie, i że, w połączeniu z akcjami robotników przemysłowych, da ona wynik pozytywny.

Budżet w Senacie

Senat wczoraj w dalszym ciągu rozpatrywał uchwalony przez Sejm budżet na rok 1933-4.

Budżet Min. Spraw Zagr. referowała sen. Hubicka (BB.).

W dyskusji zabierali głos sen. Loewenherz (BB.) i sen. Kozicki (KL. N.). Znamienne było oświadczenie sen. Kozickiego, który rzekł:

„Uważam, że chociaż t. zw. demokracja w wielu wypadkach zawiodła, chociaż rządy demokratyczne przechodzą kryzys w całej Europie, to jednak oparcie polityki narodowej na szerokich masach ludowych jest dziś nie mniejszą, lecz większą jeszcze koniecznością, niż kiedykolwiek. Wprawdzie zagadnienia polityki zagranicznej mniej się nadają do tego, żeby się stać przedmiotem szerokiej dyskusji, plebiscytów i głosowań powszechnych, jednak trwamy przy tem, dziś, kiedy we wszystkich otaczających nas narodach polityka państwowa opiera się na silnych prądach społecznych, na wyraźnej zgodzie mas ludowych, Polska innej metody politycznej używać nie może”.

Tow. Al. Dębski stwierdza z kolei, że nikt na świecie nie ma rzeczywistej polityki polskiej. O ile zaskakiwanie w polityce wewnętrznej jest nie dobre, o tyle w zagranicznej jest zupełnie niewłaściwe. P. minister Beck zastrzegł się na Komisji sejmowej, że nie ma nic wspólnego ze sprawami wewnętrznymi, ale sprawy wewnętrzne i zagraniczne wzajemnie na siebie wpływają. Trudno zaprzeczyć, że Brześć wpłynął na stosunek do Polski zagranicą. Przez wszystkie kraje przechodzi dążenie do zmiany ustroju.

Takie wstrząsy pochłaniają zazwyczaj dużo ofiar: daje je lud pracujący, bo klasy wyższe potrafią jakoś w samą porę zwać; dlatego Polska powinna się oprzeć na masach ludowych, a nie na rzadach faszystowskich. Zarówno Mussolini, jak Horthy, oraz Hitler, żądają rewizji granic, powinno nam tedy zależeć na opinii demokracji i socjalistów tymczasem to, co się dzieje w państwie naszym, nie usposabia dla nas przyjaźni demokratycznej opinii zagranicy.

Ostatni w dyskusji zabrał głos sen. Kulerski (Stronnictwo Ludowe), poczem Senat przystąpił do budżetu Min. Komunikacji.

Znowu podwyżka ceny chleba...?

Ustępliwość komisariatu Rządu, który w ostatnim czasie zgodził się — naszym zdaniem zbyt pochopnie — na podwyższenie cen wszystkich gatunków chleba, rozbudziła u spekulatorów piekarskich nielada apetyty...

Oto — nimniej niweczyć tylko żądała oni dalszej podwyżki cen chleba. W sprawie tej donosi agencja „Miasto“.

„Cech piekarzy zwrócił się do komisarza rządu w sprawie podwyższenia obowiązującej dziś ceny chleba. Żąda podwyżki ceny chleba pszykowego o 1 grosz, a ceny razowego i siłkowego o 2 grosze. Zaznaczyć należy, iż od ostatniej podwyżki cen chleba nie daje się zauważyć podwyższenia ceny żyta, wobec czego żądanie piekarzy wydaje się być nieuzasadnione.“

Czy Komisariat Rządu bezczelnych pretensyj spekulatorów chlebowych nie odrzuci od razu?

Ja „pracuję“ Urzędy Skarbowe?

Ściąganie nielastniejących podatków

Jeden z naszych czytelników, Jan Kałowski, zamieszkały przy ul. Królewskiej 49, zwrócił się do nas ze skargą na XXV Urząd Skarbowy, który ściga należności, według własnych widzimisę, należności nie oparte na niczym.

W d. 26.I b. r. p. Kałowski otrzymał nakaz zapłacenia zł. 13 tytułem grzywny za podatek przemysłowy za r. 1926.

Trudność jednak polega na tem, że Urząd nie ma pojęcia, co to za podatek przemysłowy, od jakiego rodzaju przedsięwzięcia i gdzie owo przedsięwzięcie się mieściło. P. Kałowski zaś twierdził, że absolutnie żadnego przedsięwzięcia przemysłowego nigdy nie prowadził i wszelkie podatki potrącał mu pracodawcy z wypłacanych zarobków.

Urząd Skarbowy oświadcza, że nie wie, skąd się wziął ów podatek, mimo to żąda zapłaty.

Wczoraj sekwestrator wykazując się nakazem Nr. 5779 (Nr. księgi bierczej

Na widowni międzynarodowej

FASZYZACJA NIEMIEC.

Wiadomo z depech, że niema dnia, by bandy hitlerowskie nie biły i mordowały przeciwników politycznych, nie rozbiły ich zgromadzeń wyborczych, nie napadały i niszczyły lokali i domów robotniczych. Świadectwem rozwyrzenia hitlerowców może posłużyć fakt, że kilka dni temu zastrzelili w Berlinie młodego socjalistę, tow. Gottschalka, za to tylko, że rozdawał ulotki wyborcze.

Hitlerowcy zaczęli już stosować terror także wobec centrowców, napadając na ich wiece, bijąc mówców (m. in. byłego ministra Stegervalda), konfiskując prasę. Ale centrowcy dokonali szybko „odwrotu“, poskarżyli się przed min. Goeringiem i obiecali zachowywać się wstrzymiście. Hitler nakazał oszczędzać centrowców, wychodząc z założenia, że oni mogą mu jeszcze być potrzebni. W ten sposób front reakcji zaciera się jeszcze więcej, mając przeciw sobie już prawie wyłącznie klasę robotniczą.

Chodzą upórcozliwie słuchy, że w noc przed wyborami (z 4 na 5 marca) ma być dokonany „pucz“ hitlerowski. 250 tysięcy „brunatnych koszuł“ ma „obsadzić“ Berlin. Jaki cel zamachu — nie wiadomo narazie. Z Bawarii donoszą, że na wypadek „puczu“ w dwie godziny później nastąpiłoby obwołanie b. następcy tronu Rupprechta królem bawarskim.

Z kroniki barbarzyństwa hitlerowskich warto zanotować fakty następujące:

Do szkół wprowadzono karę cielesną. Na wyższą państwową szkołę sztuk pięknych w Berlinie studenci hitlerowscy dokonali bezczelnego napadu. Oto podczas egzaminu wtargnęli do sali, z której wyrzucili na ulicę czterech profesorów, następnie zagwoździli drzwi,

turnika, nie odniosły skutku. Wreszcie 243) zajął szafę na poczet owej rzekomej należności.

Czy nie należałoby zaprowadzić większych porządków w księgach skarbowych?

prowadzące do pracowni profesorskich, poczem wywieśli na gmachu sztandar hitlerowski i umknęli. Bandytom oczywiście włos z głowy nie spadnie.

TOMASZ MANN ZA SOCJALIZMEM.

Niedzieli ubiegłej miało się odbyć w Berlinie demonstracyjne zebranie socjalistycznego Związku Kultury, które jednak zostało rozwiązane. Bawiący w Paryżu słynny pisarz Tomasz Mann, laureat nagrody Nobla, nadesłał na zebranie pismo, w którym przyznaje się do socjalizmu i demokracji. W piśmie tem czytamy m. in., że każdy, dbały o rozwój duchowy człowiek pochodzenia mieszczańskiego winien przystąpić do ruchu robotniczego i partii socjalistycznej. „So-cjalizm nie jest niczem innem, jak postanowieniem — nie chować dłużej głowy w piasku rzeczy nadziemskich z uszczerbkiem dla najpilniejszych zadań materji i wspólnoty społecznej, lecz stanąć po stronie tych, którzy chcą nadać światu sens, ludzki sens“.

POWRÓT DO PRACY RĘCZNEJ?

Fatalne skutki szybko postępującej techniki, wyrzucającej na bruk coraz to większe masy robotników i niszczącej rynek konsumpcyjny, wywołują już reakcję wśród samych fabrykantów. Oto wiceprzewodniczący jednej z największych fabryk automobilowych w Ameryce — General Motors — oświadczył, że wielki przemysł, który jeszcze doniedawna byli zapalonymi zwolennikami obniżania kosztów produkcji przez najdroższe chociażby maszyny, obecnie są skłonni większą zwrócić uwagę na pracę ręczną. „U nas — oświadczył wiceprzewodniczący — zatrudnia się obecnie o wiele więcej robotników ręcznych, niż przed 1 i 2 laty. W niektórych oddziałach praca ręczna wzrosła o 20%. Rozwój ten jest usprawiedliwiony nie ze względu na koszt produkcji, lecz — korzystnego wpływu na ogólny stan gospodarczy“.

Niektórzy fabrykanci amerykańscy zaczynają rozumieć, że w ustroju prywatno - kapitalistycznym rentowność poszczególnych przedsiębiorstw a dobro-

byt powszechny — to dwie różne rzeczy, kłójące się ze sobą.

POMOOC W NATURZE DLA BEZROBOTNYCH, ALE W CZECHOSŁOWA-CJI

Z inicjatywy czeskiej i niemieckiej partii socjalistycznej w Czechosłowacji, przedstawiciele obu tych partii w Rządzie skłonili Rząd do akcji nadzwyczajnej dla bezrobotnych. Rząd rozdzieli między rodziny bezrobotnych chleb z 1000 wagonów zboża i kilkadziesiąt wagonów kartofli. Oprócz tego bezrobotni otrzymali już 200 wagonów węgla, a dostaną jeszcze 150 wagonów.

BANK ROBOTNICZY NIE ZNA KRYZYSU.

W Niemczech istnieje bank robotniczy, pracujący w ścisłym porozumieniu z klasowymi związkami zawodowymi, partią socjalistyczną, spółdzielniami socjalistycznymi.

Otóż bank ten jest jednym z nielicznych instytucji finansowych, która bez grosza subwencji ze strony państwa przetrzymała ciężki kryzys finansowy r. 1931/32. A za rok ub. bank wypłaca dywidendę w wysokości 5% (kapitał akcyjny wynosił 12 milionów mk.), która w całości podzielona zostanie między instytucje robotnicze.

Zawieszenie wykładów na wyższych uczelniach we Lwowie

Na wyższych uczelniach we Lwowie panuje spokój. Wykłady zostały zawieszone. Przypuszczalnie zawieszenie wykładów potrwa czas dłuższy.

W Krakowie również wykłady zostały zawieszone na dni 27 i 28 b. m. z powodu... zapust.

Wypadek naszego współpracownika

Współpracownik nasz, Juliusz Wirski, uległ wczoraj nieszcześliwemu wypadkowi złamania nogi.

Odcinek prawniczy

Sądy a prawo słabego

W grudniowym „Głosie Sądowictwa“ adw. Fenichel, pisząc o sprzecznej dyktaturze Sądu Najwyższego w sprawie wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, wywodzi, iż przychylnie w tej kwestji przed kilku laty stanowisko tego sądu dla roszczeń pracowników zostało zmienione i stało się nieprzychylnem w związku ze zmienną sytuacją gospodarczą kraju i uważa, że przystosowanie orzecznictwa do życia jest zaletą, gdyż staje się ono życiowe.

Niestety, sądownictwo nasze przystosowuje swe orzecznictwo do życia w ten sposób, że broni z pośród stron procesujących się nawet i dzisiaj jeszcze... silniejszego gospodarzo: pracodawcę.

Ten stosunek przychylny dla gospodarza czy silniejszego widzimy na każdym kroku w codziennej obserwacji setek wydawanych wyroków.

Specjalnie widoczne to jest w sądach pracy i w sprawach eksmisyjnych.

Sądy pracy z aparatem ławników, nie zostały powołane do życia tylko po to, aby sprawy były sądzone przez obeznanych z prawem pracowniczym sędziów. Wystarczyłoby dla tych przyczyn w sądach ogólnych przydzielić wszystkie sprawy ze stosunku pracy wynikające jednemu czy kilku sędziom, którzy rozpoznawaliby tylko te sprawy i w krótkim czasie zaznajomiliby się dobrze ze wszystkimi szczegółami prawa pracy.

Sądownictwo pracy powstało w tym celu, aby sprawy temu podległe sądzone tak, by zawsze przy wszystkich wątpliwościach interpretacji przepisów prawa i procedury szła do łni ducha prawa robotniczego, mającego na widoku ochronę słabszego pracownika przed silniejszym ekonomicznym pracodawcą.

Pracownik w Sądzie Pracy winien się czuć, jak w swoim sądzie, gdzie sąd zrównoważy przez wyjątkowo życiowe podejście do żądań pracownika, tę krzywdę, jaka się pracownikowi dzieje w życiu w stosunku do silniejszego gospodarza, a często pod względem wykształcenia pracodawcy, który potrafi z tego powodu i tak wykorzystywać na swoją korzyść wszystkie możliwości życiowe i z góry obstarwi odpowiednio obronę swych praw przed słabszym gospodar-

czo, a często i ciemniejszym pracownikiem.

Wszelkie wnioski z tem oświeceniem są przez Sądy Pracy przyjmowane nie tylko niechętnie, ale wprost nieprzyjaźnie sądy te starają się w zatargach pracy z kapitałem do obu stron ustosunkować się z jednaką miarą, z jednaką „bezsronnością“, która właśnie bezstronnością nie jest. Widzimy przeto bardzo smutny objaw, że interpretacja prawa na korzyść świata pracy następuje, wbrew poglądom Sądów Pracy, często dopiero w Sądzie Najwyższym, który Sądem Pracy nie jest.

To samo zjawisko spostrzec można i w setkach spraw eksmisyjnych. W strasznym okresie szalejącego bezrobocia i nędzy sądy bardzo rzadko w zgodzie z prawem, rozszerzają znaczenie pewnych przepisów na rzecz nieplacącego lokatora, choć nakłty się nie zdziwił, gdyby tak zrobiły. Czynną to nieletni sędziowie, nie robiąc np. zbytnich trudności przy uwzględnianiu wniosków eksmitowanych, zmierzających do odroczenia rozprawy. Większość niema zupełnie poczucia rzeczywistości, w jakiej żyjemy.

Specjalnie brakiem tego zmysłu odznaczają się Wydziały Odwoławcze Sądu Okręgowego, które stały się jakdyby automatem eksmitującym. Nie dziw, że w tych warunkach sądownictwo oddala się od życia i skarży się na nieufność doń społeczeństwa, a sędziowie zmuszeni są pisać alarmujące artykuły o kryzysie sądownictwa i prawa. Niech sądy zbliżą się do życia, przejmą się troskami i cierpieniami mas, bronią słabych przed silnymi, biednych przed możnymi, niech wczują się w duch praw i w duch czasu, a wróci zaufanie do sądów i do ich wyroków minie kryzys sądownictwa, a ZATRIUMFUJE SPRAWIEDLIWOŚĆ.

Józef Litanez.

Orzecznictwo Sądu Najwyższego

Wyszedł „Urzędowy zbiór orzeczeń cywilnych“ Sądu Najwyższego z pierwszego półrocza 1932 roku.

Zawiera on ciekawe orzeczenia z dziedziny sporów wynikłych na tle zawartych umów o pracę.

Poniżej podajemy kilka ważniejszych z powyższych wyroków.

1) Istota umowy o pracę. Cechy charakterystyczne odróżniające umowę o pracę od innych umów (pełnomocnictwa i t. d.) są następujące: zależność pracownika od pracodawcy, obciążenie ryzykiem pracodawcy oraz objęcie umową samej pracy jako takiej, a nie jej rezultatu (orzecz Nr 86).

2) Obrza przełożonego po wypowiedzeniu. O ile wypowiedzenie pracy zostało dokonane w trybie art. 25 p. 4 rozp. Prez. o umowie o pracę pracowników umysł. (o ile umowa została zawarta na czas nieokreślony), rozwiązanie umowy następuje dopiero po upływie trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, a nie w dacie wypowiedzenia. Dopuszczenie się przeto w tym okresie przez pracownika obrzy przełożonego może mieć wpływ na skutki rozwiązania umowy (orzecz Nr 5).

3) Wypowiedzenie w czasie urlopu. Skutki. Rozp. Prez. o umowie o pracę pracowników umysł ma charakter przepisu porządku publicznego. Skoro więc art. 29 tego rozp. wklucza możliwość dokonania wypowiedzenia pracy w czasie urlopu pracownika, to wypowiedzenie takie należy uznać za prawnie bezskuteczne, a pracownikowi należy się z tego tytułu odszkodowanie wynagrodzenia za miesiąc, w którym on został zwolniony, oraz za 3 miesiące okresu wypowiedzenia (orzecz Nr 9).

4) Obrza zwierzchnika poza sferą stosunków służbowych może stanowić ważną przyczynę wypowiedzenia (art. 323 p. 6 rozp. Prez. o umowie o pracę prac. umysł).

5) Praktykant nie traci charakteru praktykanta (w znaczeniu prawnym) choćby miał powierzone do spełnienia czynności samodzielne i choćby pobierał wynagrodzenie; nie rozciąga się więc na niego i wtedy rozp. Prez. o umow. o pracę prac. um.) (Orzecz. Nr. 59).

H Św.

USTAWA Z 18 GRUDNIA 1919 O CZASIE PRACY.

Według ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. poz. 7/20) czas pracy nie może przekraczać 8 godzin dziennie chociażby nie przekroczone 46 godzin pracy tygodniowej (Nr. 4 k 735/32 z 21 X 1932).

ODPOWIEDZIALNOŚĆ SKARBU PAŃSTWA ZA NIEPRAWIDŁOWE CZYNNOŚCI SEKWESTRATORA SKARBO.

WEGO.

Skarb Państwa odpowiada na ogólnych zasadach Kodeksu Cywilnego za szkody, wyrządzone przez nieprawidłowe czynności se-

kwestratorów skarbowych dokonane w trybie postępowania administracyjnego - egzekucyjnego. (N I c 52/32 z 7.IX 1932).

Odpowiedzi Reakcji Odcinka Prawniczego

55) Janowi Woźniakowskiemu w Warszawie. Na terenie b. zaboru rosyjskiego (bez Kresów Wschodnich) dzierżawione grunty nie mogą w żadnym wypadku przejść z samego prawa na własność dzierżawcy.

56) 1901 w Montlucon. Bez okazania pokwitowania żadnej sumy nikomu nie płacić. chyba, że sprzedawcy nie rzeknie się pisemnie wszelkich do Was pretensyj i w tym pisemnem zrzeczeniu zaznaczy, że wszelkie Wasze pokwitowania są już nieważne.

Kronika

(J. L.). NA ALARM! W ostatnim styczniowym zeszycie, wychodzącym we Lwowie miesięcznik „Głos Prawa“, została w całości ekoniiskowana 11-sto stronicowa praca adw. dra A. Lutwaka p. t. „O pierwotności i wtórotwórczości prawa“. Nie przeczymy, że kilka lub kilkanaście wierszy tej pracy zawiera aluzję do zdarzeń aktualnych. Jednak cała rozprawa ma charakter literacko - filozoficzny zupełnie abstrakcyjny i utrzymana jest w tonie bardzo poważnym i zupełnie niepopularnym.

Z punktu widzenia nawet dzisiejszego systemu rządzenia wystarczyłaby najwyższej konfiskata kilku lub kilkunastu wierszy, ale nie — całości.

Mamy więc do czynienia bądź z lenistwem, bądź ze słotliwością wszystkich władz lwowskich, wykonywujących cenzurę.

W każdym razie konfiskata poważnej pracy, nie dotyczącej polityki, umieszczona w poważnem czasopiśmie, czytaniem prawie tylko przez prawników, jest czemś zupełnie wyjątkowym i w naszych warunkach Najsmutniejsze jest jednak to, iż i prokuratura i Sąd we Lwowie konfiskatę zatwierdziły.

Jestem zdania, że władze centralne winny zbadać treść artykułu, choćby tylko, by przekonać się jakich mają we Lwowie uczniów - zelantów.

(J. L.). PRACOWNICY ADWOKATURY ZIEM ZACHODNICH odbyli Zjazd w Poznaniu i wszelki starania o zmianę przepisów o aplikacji adwokatów. Uważają bowiem, że wprowadzenie w adwokatów takiej aplikacji, że w pierwszym jej roku aplikant nie może stawać w sądach, pozbawia ich płatnej pracy, którą wykonywać będą z reguły bezpłatnie aplikanci. Z naszej strony wypowiadamy się przeciwko bezpłatnemu zatrudnianiu przez adwokatów aplikantów, uważając obław ten za niewłaściwy.

Przegląd prasy

„SANACYJNI“ „ANTYPANŚWOWCY“

Rozkład rządzącego postępuje naprzód. Z „sanacyjnej“ rodziny raz po raz odpadają grupki, które może zbyt późno, ale bądźco bądź poznają się na wartości moralnej tego obozu.

Najpoważniejszy ferment daje się zauważyć obecnie wśród „sanacyjnej“ młodzi akademickiej. Donedawna oczkiem w głowie BB i jego nadzieją był Związek Młodzieży Demokratycznej. Atoli organizacja ta zbuntowała się, będąc niezadowolona z powodu skasowania autonomij uniwersyteckiej. Wiernym „sanacji“ pozostał jawnie faszystowski „Legion Młodych“, którego lokal w Krakowie mieści się w... Dyrekcji policji — no i naturalnie oficjalny „Strzelec“.

Otóż organ akademickiego „Strzelca“ — „Kuznica“ w Nr. 3 występuje niesłychanie ostro przeciw bratniemu donedawna „sanacyjnemu“ Związku Młodzieży Demokratycznej, „Kuznica“ pisze, że w tej organizacji

„zwyciężyły ostatnio prądy, opowiadające się za utrzymaniem starej usawy o szkołach akademickich zdecydowanie wrogie dla poczynań Rządu marszałka Piłsudskiego.“

Nas zwycięstwo prądów antypaństwowych w krakowskim ZPMO, tej przed kilku laty silnej placówce ideowej — zupełnie nie dziwi. Jeżeli jednak stanie się to faktem, nie pozwolimy dłużej nadużywać imienia marszałka, dla... interwencji o posady“.

Dokąd Z. P. M. D. posłusznie wysługuwał się „sanacji“ był ideowy. Teraz gdy wypowiedział się przeciw skasowaniu autonomii ideowości niema, są tylko interwencje o posady. Dawniej był Z. P. M. D. państwowy - twórczym — dziś, gdy się nęco zbuntował — stał się antypaństwowym. Niedługo członkowie ZPMO, pójdą do kozy.

TYLKO DWA RAZY WIĘKSZY.

„A. B. C.“ donosi: „Jedną z odlewni artystycznych w Warszawie pracuje obecnie w zmożonem tempie nad odlaniem z brązu pomnika marszałka Piłsudskiego. Pomnik ten ma być największym pomnikiem w istniejących dotąd w Polsce. Figura marszałka Piłsudskiego ma być dwukrotnie większa od figury księcia Józefa Poniatowskiego na placu Saskim.“

Odstąpienie pomnika miałoby nastąpić jako niespodzianka w marcu. Według jednych poglądów pomnik ten stanie w Warszawie, według innych w Wilnie.

No, mniejsza z tem, czy pomnik stanie w Wilnie, czy w Warszawie, byle by tylko był duży, większy niż wszystkie inne.

SENATOR TARGOWSKI.

Partijny sąd „B.B.“ „uniewinnił“ senatora Targowskiego (BB.) z zarzutów, postawionych mu w związku z aferą pszczyńską. Oczywiście jest to zasada BB., by wybielać swoich.

Katowicka „Polonia“ poddaje w wątpliwość twierdzenie sądu BB., jakoby p. Targowski nie łączył żadne stosunki, z osławionym p. Lewinem, autorem całego planu finansowego afery pszczyńskiej.

„Polonia“ pisze: „Dziwnem musi się trochę wydawać, że minister polski i delegat rządu do spraw finansowych w Paryżu sam chodzi do mieszkania p. Lewina aby tam się o tego planie dowiedzieć. Zdaje się, że w normalnych warunkach to p. Lewin powinien by udać się z prośbą o audiencję u p. Targowskiego. Widocznie stosunki p. Targowskiego z Lewinem musiały być dosyć bliskie albo też może p. Lewin jest takim potentatem, że filary „sanacyjne“ do niego obodają.“

A dalej „Polonia“ pisze że partijni sędziowie chcieli by zważyć całą winę na nieboszczyka, który oczywiście bronić się nie może:

„Sąd honorowy stwierdził, że p. Targowski działał tylko w interesie państwa, a całą odpowiedzialność i całą winę złożył na barki tajemniczej jednostki, której nie wymieniał. Celem wyjaśnienia sprawy musimy podać nazwisko tej tajemniczej jednostki. Jest nią p. Zdzisław Slesinski, który już przed tygodniem umarł nagle w Wiedniu. Odpowiada on już sądowi honorowemu nie może. Ale s. p. Slesinski go nie wszyscy senatorzy tak krytycznie osadzili, jak pp. Bogucki, Bobrowski i Makarewicz, bo cieszył on się protekcją pp. ministrów Augusta Zaleskiego, Twardowskiego, oraz s. p. biskupa Bandurskiego. Ci go polecili i to nawet p. Lewin. P. Lewin zaś wyniósł się do Paryża.“

S-ek.

Z posiedzenia Rady Miejskiej Miasta Warszawy

Czwartkowe posiedzenie stołecznej Rady Miejskiej zwołane było dla wysłuchania exposé Prezydenta miasta i dla wyboru prezesa Rady Miejskiej.

Przed przystąpieniem do obrad wiceprezes **Zadora - Szwajcer** zgłosił swą rezygnację. Rada nad wnioskiem prezydium wyłonienia komisji do zbadania przyczyn rezygnacji p. Szwajcera przeszła do porządku dziennego.

P. prezydent **Stomiński** wygłosił exposé budżetowe, naszpikowane mnóstwem cyfr. Mówił o wydatkach, które zamykają się sumą 93,000,000 zł. zamiast 80,000,000, zaleconych przez władze nadzorcze.

P. **Stomiński** z zadowoleniem zaznaczył, że uzyskano ok. 5,000,000 zł. oszczędności z obniżenia płac pracownikom tramwajów, gazowni, wodociągów, że zredukowano przeszło 1200 osób.

Sukces to bardzo wspaniały i p. prezydent nie powinien cieszyć się z tego rodzaju „oszczędności”.

W drugim punkcie porządku dziennego odbywały się wybory prezesa Rady Miejskiej. Największą ilość głosów, bo 52, otrzymał radny **Wilczyński**, ale i jemu nie starczyło głosów do ważności wyboru.

Rada Miejska wciąż jeszcze nie ma prezesa.

Z sali sądowej

Zbrodnia w pociągu

Niezwykłą zbrodnię rozpatruje Sąd Okręgowy — epilog niebywałego wprost rozwydrzenia ludzi, którzy dopuścili się szaleńczego czynu wyrzucenia z pociągu spokojnie jadącego pasażera, jedynie dlatego, że zwrócił on im uwagę na niefortowne zachowanie się w obecności kobiety.

Zajście nastąpiło w drodze z Dworca Wschodniego do Rembertowa. W przedziale zajętym przez niejaką p. **Gratnerową** i p. **Lizuta** umieszczone było 3 drabów, którzy prowadzili rozmowę, używając wyrazów jaknajbardziej drastycznych i nieprzyzwoitych. Gdy p. **Lizut** zwrócił uwagę na nieprzyzwoite zachowanie się młodzieńców w obecności kobiety, rozwydrzeni osobnicy, nie namyślając się nawet, chwycili p. **Lizuta** i, otworzywszy drzwi wagonu, wyrzucili go z pociągu. Pociąg był w pełnym biegu. Niebezpieczny upadek na tor sąsiedni, tak, iż był narażony na przejechanie przez każdy pociąg, któryby nadszedł w tym czasie.

Gdy jadący w sąsiednim przedziale niejaką p. **Kamiński**, widząc przez okno, że z wagonu wyrzucono człowieka, chciał chwycić za hamulec, jeden z drabów uderzył go w głowę, drugi w plecy tak, że został zupełnie obezwładniony.

Dopiero gdy pociąg stanął w Rembertowie, pasażerowie rzucili się na poszkodowanego niebezpiecznego człowieka, chcąc go wyrzucić z wagonu, jeden z drabów uderzył go w głowę, drugi w plecy tak, że został zupełnie obezwładniony.

P. **Lizut**, wskutek wypadku, uległ pęknięciu czaszki i nabawił się rozstroju, niebezpiecznego dla życia i powodującego niezdolność do pracy.

Z pośród trzech sprawców zbrodni odznaczono tylko jednego **Władysława Olszewskiego**, robotnika z Rembertowa, — który wczoraj stanął przed sądem okręgowym.

Olszewski nie przyznał się do winy, twierdząc, że **Lizut** zapewne sam wypadł przez nieostrożność z wagonu. Nie chciał wymienić też współników swej zbrodni.

Sąd po rozpatrzeniu sprawy wobec sprzeczności zeznań świadków oskarżonego, uniewinnił.

Trzej oficerowie przed sądem

W warszawskim okręgowym sądzie wojskowym rozpoczął się wczoraj proces trzech oficerów z baonu mostowego w **Kazuniu**. Na ławie oskarżonych znajdują się płatnik baonu por. **Marcewski**, płk. **Palubiński** i kwatermistrz mjr. **Wierzbowski**. Ci ostatni oskarżeni są o to, że nie kontrolowali pracy swego podwładnego **Marcewskiego**, który dopuszczał się systematycznych nadużyć, jednocześnie zaś dawał mu polecenie wypłacania sobie co miesiąc bardzo poważnych zaliczek na pensję.

Sprawa obfituje w momenty sensacyjne, gdyż do prokuratury w czasie śledztwa wpłynął list niejakiej **Miziołowej**, donoszący, że popełniła samobójstwo, bo kazał jej tak

uczynić płk. **Palubiński**.

Była ona ofiarą płk. **Palubińskiego**, który, obiecując jej małżeństwo, wyłudzał od niej stale nietylko pieniądze, ale i wszelkie przedmioty wartościowe, doprowadzając ją do nędzy materialnej.

Ponieważ do sprawy powołano 70 świadków, potrwa ona około tygodnia.

Bronią adwokaci: **Wyrostek**, **Sobotkowski** i **Fechner**.

Płk. **Palubiński**, por. **Marcewski** odpowiadają z więzienia, mjr. **Wierzbowski** z wolnej stopy. I. K.

10 lat więzienia za zabójstwo wściekłego podchmielnym

Sąd okręgowy rozpatrywał wczoraj sprawę **Wiktora Jegera**, oskarżonego o zabójstwo tramwajarza **Jana Lenartowicza**.

Zajście miało miejsce na ul. Młynarskiej i wynikało z chęci kłótni, w której po pijanemu uczestniczyli bracia **Sobczyk**, zabójca i jego ofiara.

Jeger strzelił 3 razy z rewolweru do **Lenartowicza** za to, że ten uderzył w twarz jednego z braci **Sobczyków**.

Sąd okręgowy skazał **Jegera** na 10 lat więzienia.

Zdzierstwo kabaretowe przed sądem

Oryginalną sprawę rozpatrywał wczoraj sąd grodzki XII okręgu, sprawę wytoczoną na mocy nowego artykułu kodeksu karnego 265, mówiącego o szalbierstwie, który mówi o „wyłudaniu pożywienia lub napoju w restauracji, mieszkaniu w hotelu, pożywienia w pensjonacie przejazdu kolejną lub innym środkiem komunikacji i dostania się na widowiska bez biletu”.

Oskarżonym o to niezwykle „plastyczne” ujęte przez prawodawcę przestępstwo był dziennikarz **Jakubowski**, korespondent pism zagranicznych. Przybył on do znanej uczęszczanego i reklamowanego kabaretu „Femina”, w towarzystwie dwóch pań. Gdy zjedzono kolację okazało się, że rachunek za 1 śledzia, 1 befszytk pół butelki „czystej”, 2 kieliszki wermutu i 2 „półczarne” wyniósł 35 zł. 40 gr.

P. **Jakubowski** oświadczył starszemu kelnerowi, że tego rodzaju ceny są dzierstwem i że rachunek za taką kolację nie może przekraczać 25 zł. Zdenerwowany położył 25 zł. na stoliku i wyszedł w towarzystwie pań, z lokalu.

Kelnerzy pogonili za nim, wzywając pomocy policji, sporządzono protokół — i oskarżono red. **Jakubowskiego** o szalbierstwo.

Obronca apl. adw. **A. Rozenberg** dowodził, że o szalbierstwie może być mowa jedynie wtedy, kiedy ktoś przybył w zamiarze „darmoziactwa”, natomiast p. **Jakubowski** nie chciał jedynie popierać niebywałego dzierstwa.

Sąd podzielił stanowisko obrońcy i red. **Jakubowskiego** uniewinnił. I. K.

Zwycięskie zakończenie akc i pracowników miejskich w Grodnie

Głodówka pracowników miejskich w Grodnie została zakończona.

Magistrat wypłacił pracownikom 50% zaległych poborów, oraz ustalił ściśle terminy co do wypłaty renty sumy.

Trzęsienie ziemi

Według wiadomości otrzymanych wczoraj rano z Azorów wyspa św. Michała nawiedzona została silnym trzęsieniem ziemi, które zburzyło częściowo miasto **Povoakao**.

Nagła poprawa zdrowia Czerbaka

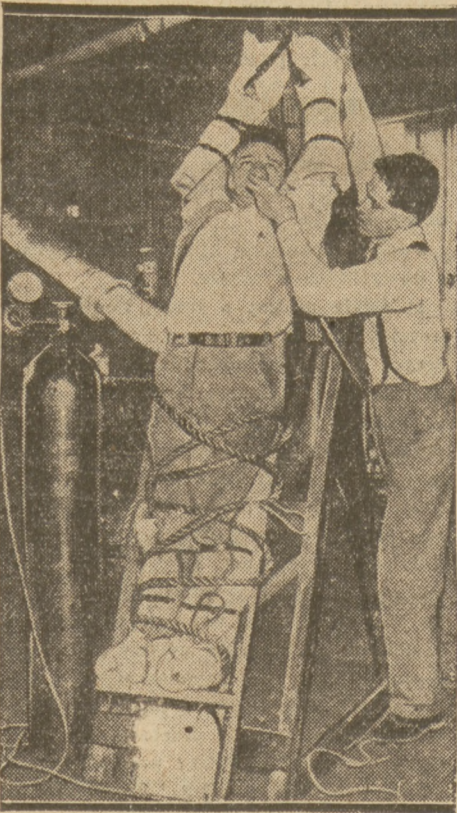
LONDYN, 23 lutego (ATE). Przesilenie w stanie zdrowia ciężko rannego burmistrza **Czerbaka** należy obecnie uważać za szczęśliwie przezwyciężone. Temperatura w ciągu dnia dzisiejszego wróciła nieomal do normalnego stanu. Lekarze wyrażają nadzieję, że burmistrz po kilku tygodniach kuracji powróci zupełnie do zdrowia.

Sprostowanie

W umieszczonym wczoraj naszym piśmie odcinka p. t.: „Zyciorys własny przestępcy” chochlik drukarski przemienił kryptonim autora „Zyciorysu” z „Urke” na „Hike”.

WIEDENECZYK z polskiej rodziny, nie posiadający wszechpotężnie dziś panującej protekcji, znajdujący się z żoną i 2½-letnią chorą córką w skrajnej nędzy poszukuje iakiejkolwiek pracy gdyż kona naprawdę z głodu. Zgłoszenia pod: „Wiedenczyk”.

Aparat dla ratowania tonących

W Ameryce skonstruowano obecnie specjalny aparat przeznaczony dla ratowania tonących.

„Motyw z Lublina”

Instytut Propagandy Sztuki zainicjował w ostatnich czasach urządzenie wystaw także w lokalu kawiarni IPS. Wystawy te cieszą się wielkim powodzeniem, stanowiąc główną atrakcję dla szerokiej publiczności.

Zdjęcie nasze przedstawia autolitografię p. **Józefa Toma**, p. t. „Motyw z Lublina”.

Z Konferencji Rozbrojeniowej

GENEWA, 23 lutego (PAT). Komisja główna Konferencji Rozbrojeniowej zakończyła dziś dyskusję nad kwestią ujednolajnienia typu armii europejskich przez zniesienie armii zawodowych jak **Reichswehra** i przez powszechne wprowadzenie krótkiej służby wojskowej i przystąpiła do głosowania nad trzema

propozycjami, które były jej przedstawione: niemiecką, włoską i francuską. Propozycja francuska, według której komisja wypowiada się za generalizacją systemu krótkiej służby wojskowej jako najbardziej defensywnego zyskała głosy 21 państw. Delegacja polska wstrzymała się od głosowania.

Echo sprawy hirtemberskiej

Nowe szalbierstwo

WIEDEN, 23 lutego (ATE). Nagła dymisja dyrektora generalnego austriackich kolei związkowych, dr. **Seefehlnera**, wywołała w tutejszych kołach bardzo silne wrażenie. Dzisiejsza „Nachtausgabe” donosi w związku z tem, że właściwy powód dymisji pozostaje w ścisłym związku z tak zwaną aferą **hirtemberską**. Według dziennika dr. **Seefehlner** miał z przyczyn dotychczas jeszcze niewyjaśnionych usiłować nakłonić pewnego wyższego funkcjonariusza związku zawodowego kolejarzy będącego równocześnie członkiem **Nationalratu** do potajemnego prze-

transportowania zapasu broni znajdującego się jeszcze w **Hirtembergu**, do Węgier za odškodowaniem 150,000 sh. Procedura była pomyślana w ten sposób, że wagony z bronią miały odejść do Węgier, deklarowane jako „próżne wagony”, do Włoch miały natomiast równocześnie odejść wagony próżne zadeklarowane jako „transport broni”. O powyższych machinacjach powiadomiono kanclerza dr. **Dollfussa**. Kanclerz zawezwawszy natychmiast do siebie dr. **Seefehlnera** wobec przynajmniej dowodów winy natychmiast zwolnił go z urzędu.

Sztuczki przedwyborcze rządu Hitlera

BERLIN, 23 lutego (PAT). Kampania wyborcza ugrupowań lewicowych natrafia na duże przeszkody.

W **Mannheim** prezydent policji zażądał od socjalistów przedkładania do cenzury przewencyjnej przemówień, jakie wygłaszane być mają na zgromadzeniach przedwyborczych. W **Berlinie** zakazano urzędzenia pochodu republikań-

skiego **Reichsbanneru**. W **Magdeburgu** zabroniono urządzania zebrań komunistycznych, ponadto skonfiskowano szereg pism socjalistycznych w **Berlinie** i na prowincji. Dziś w południe policja obeszła dom **Liebknechta**, główną siedzibę komunistów w **Berlinie**, przeprowadzając gruntowną rewizję.

Odnalezienie zwłok Garapicha

LWÓW, 23 lutego (PAT). Dziś przedpołudniem po mozolnych poszukiwaniach odnaleziono w górach zwłoki zasypanego onegdaj przez lawinę narciarza **Garapicha**. Oddział 36 pp., przebywający na ćwiczeniach w **Worochcie**,

odnalazł dziś około 10 rano ciało **Garapicha** pod grubą powłoką śniegu. Jak się okazuje, **Garapich** został przywalony olbrzymią masą śnieżną i uległ na miejscu uduszeniu.

Bilans Banku Polskiego

Bilans Banku Polskiego za drugą dekadę lutego wykazuje wzrost zapasu złota o 1,0 milj. zł. do 513,2 milj. zł., oraz spadek zapasu pieniędzy i należności zagranicznych, zaliczonych do pokrycia o 2,8 milj. zł. do sumy 24,2 milj. zł. Stan walut i dewiz, niezaliczonych do pokrycia, obniżył się o 5,5 milj. zł. do 69,7 milj. zł.

Portfel wekslowy zmniejszył się o 10,1 milj. zł. do 512,7 milj. zł. pożyczki zastawowe obniżyły się o 0,9 milj. zł. do 99,9 milj. zł.

Obieg biletów bankowych uległ obni-

żeniu o 23,9 milj. zł. przedewszystkiem wskutek zmniejszenia się portfela wekslowego oraz wzrostu natychmiast płatnych zobowiązań i wynosił na 20 lutego — 954,6 milj. zł.

Wobec spadku obiegu biletów bankowych, pokrycie kruszcowo - walutowe podniosło się z 46,81 proc. do 47,44 proc. (7,22 ponad normę statutową), a pokrycie wyłącznie złotem z 44,46 proc. do 45,31 proc. (15,31 ponad normę statutową). Wzrosło również pokrycie złotem samego obiegu — z 52,44 proc. do 53,76 proc.

Hokejowe mistrzostwa świata w Pradze

Z meczu Polska—Niemcy

Obrazki z Zakopanego

Strajk urzędników we Francji

We Francji wybuchł strajk urzędników jako protest przeciwko obniżkom płac. Na zdjęciu jedne z biur paryskich w czasie strajku.

Jak poseł z B. B. usprawiedliwia kradzież

Niedawno zamieściliśmy w „Robotniku” za „Kolejarzem - Związkowcem” — na podstawie informacji podanych z Poznania — artykuł o gospodarce pieniężnej w „sanacyjnym” „Związku Drużyn Konduktorskich”, w którym o artykule opisałyśmy malwersacje pieniężne, popełnione w „Kasie pośmiertnej” Z. D. K. w Inowrocławiu.

Malwersacje te polegały na tem, że „działacz” Z. D. K., zarządzający Kasą, pieniądze składane przez członków na to, by w razie śmierci w rodzinie udzielać członkom zapomóg — sami na własną rękę, bez pytania członków o pozwolenie, oczywiście wbrew statutowi Kasy, rozdrapywali i wydawali na takie rzeczy, jak np. jazdy do Poznania, diabli wiedzą po co (setki złotych!) dalej różne prezenty osobiste i to wcale drogie i różne inne podobne potrzeby...

Oburzeni członkowie Z. D. K. skierowali sprawę do sądu.

Otóż prezes Z. D. K. poseł Wojciechowski, nadużycia popełnione w Kasie inowrocławskiej, usprawiedliwia w taki sposób [cytujemy dosłownie z „Konduktora”]:

Dla socjalistycznego Z. Z. K.-owca, któremu obce są i niedostępne wszelkie zwyczaje i tradycje obywatelskie, dla którego nie istnieje żadna świętość, który w swym noworocznym Nrze zamieszcza urągającą tradycji katolickiej wiersz, wszelki upominek nie może być czem innym, tylko łapówką.

Tak to zabieranie cudzych pieniędzy, tłumaczy „Konduktor”, bredząc coś o „wierze katolickiej” o „tradycjach” itd.

Niechno p. Wojciechowski nie udaje... naiwnego.

Bo tu nie idzie o same „prezenty” jeno o to, skąd na nie czerpie się pieniądze. Jeżeli ktoś daje prezenty z własnej kieszeni, lub funduszu na to specjalnie przeznaczonych, to w porządku.

Ale jeżeli ktoś dla kupienia „prezentu” sięga do cudzej kieszeni?

Pieniądze w Kasie pośmiertnej w Ino

wrocławiu były przeznaczone nie na żadne prezenty, czy jazdy do dyrekcji, ale na zapomogi dla członków.

Zabieranie tych pieniędzy na cele niezgodne z ich przeznaczeniem i to bez wiedzy właściciela pieniędzy jest i pozostanie... złodziejstwem!

Ale „Konduktor” broni tego, wystawiając sobie już chyba najzupełniej wystarczające świadectwo.

Policjant zastrzelił wieśniaka w pow. częstochowskim

We wsi Nowiny, gminy Węglowice (pow. częstochowski) policjant strzelił do wieśniaka Franciszka Lesieckiego w jego własnej zagrodzie, zabijając go na miejscu.

Przebieg zajścia był następujący:

O godz. 9-ej rano do Lesieckiego przyszedł policjant z gajowym i zażądał, aby go zaprowadził do drzewa, w którym miał ukryć się kradzież. Nie sprawdzono źródła nabywania drzewa, lecz sprowadzono turmankę, celem zabrania go.

Lesiecki zwrócił uwagę, że drzewo jest jego własnością i może to udowodnić, ale pomimo to, wezwano jeszcze dwóch policjantów i gajowego i przystąpiono do ładowania drzewa na furę, zabierając również siekiere. Lesiecki zwrócił uwagę, że siekiera jest mu potrzebna i zażądał jej zwrotu, lecz, w odpowiedzi na to,

jeden z policjantów począł bić brata Lesieckiego, Walentego, a drugi policjant — Franciszka Lesieckiego. Bici rzucili się do ucieczki, wówczas policjant Kucypera strzelił z odległości 4 do 5 metrów do Franciszka Lesieckiego, kładąc go trupem na miejscu.

W częstochowskiej prasie brukowej ukazała się wiadomość, że „W obronie własnego życia policjant zabił awanturnika”. Niezależnie od tego aresztowano i osadzono w częstochowskim więzieniu dwóch braci Lesieckich.

Ludność domaga się przeprowadzenia surowego śledztwa i pociągnięcia do odpowiedzialności policjanta, szafującego życiem ludzkiem.

Trzeba dodać, że nie jest to pierwszy wypadek tego rodzaju w tej gminie.

Aresztowany na sali sądowej...

Na sesji wyjazdowej Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Węgrówce odbyła się rozprawa przeciw nauczycielowi Hipolitowi Górskiemu ze Starzyna, oskarżonemu o defraudację w Kasie Steficy z Starzyna, gdzie Górski pełnił funkcję kasjera.

Oskarżony do sprzeniewierzenia się nie przyznał, twierdząc, że defraudacji

dopuszczył się naczelnik kasy, rolnik Augustyn Blok wezwany na rozprawę w charakterze świadka. Jako pierwszy zeznał 73-letni rolnik Neumann, członek rady nadzorczej kasy. Świadek podał sensacyjny szczegół, że Blok przyznał się na zebraniu rady, iż przywłaszczył sobie sumę 4000 zł. i przyrzekł uregulować szybko ten „dług”.

Następny świadek, Augustyn Blok, słuchany był bez przysięgi, jako podejrzany o udział w inkryminowanym czy nie. Zaprzeczył, jakoby przyznał się do defraudacji, a następnie, pouczony o prawie odmowy zeznań, gdy przypuszcza, że zagrażać mu może postępowanie karne, odmawia w ogóle zeznań, tak co do sumy 4000 zł., jak i dalszych 6.000 zł. Sąd odroczył rozprawę, celem rozszerzenia aktu oskarżenia przeciw Bloko- wi, a prokurator zarządził aresztowanie Bloka.

MAJESTIC: „Syn mimowoli”.

majestic
nowyświat 43
pocz. 6,8,10
kochankowie 1933
annabella i pręjean
w szampańskiej komedii p. t.:
SYN MIMOWOLI
w „OSSO” reż. Carmel Galone
Ceny od 93 gr. do zł 1.93

MIEJSKI: „Rajski ptak”.

DZWIĘKOWY KINOTEATR MIEJSKI
Początek seansów: 6, 8 i 10
W Niedzielę i Święta: 4, 6 i 10.

Dziś na naszym ekranie
DOLORES DEL RIO
jako uroczy

RAJSKI PTAK
Ceny miejsc od 45 gr. do 1 zł.
W niedzielę o 4 pp. po cenach zn'żonych.

MARS: „Gehenna kobiet”.
MEWA: „Sen o miłości” i „Zdradzieckie światła”.
MIRAŻ: „Biała trucizna”.
OAZA: „Biała trucizna” i rewja.
PAN: „Mandżuria płonie”.
PALACE: „Białe szaleństwo”.

Ki- no **PALACE CHMIELNA 9,**
Początek 4,6,8,10
filmu, który jak „Syn białych gór”, jak „Góry w płomieniach” oświeca pięknością, porwa szaleństwem, którym entuzjastycznie się mijony oczarowanych widzów! Stworzone z fanatyzmem ukończaniem piękna arcydzieła filmowe ARNOLDA FANCKA
BIAŁE SZALEŃSTWO
W gł. roli RENA RIEFENSTAHL
Muzyka P. DESSAU. Dla młodz. 1 zł.

PRAGA: „Rasputin” i rewja.
RIVIERA: „Sto metrów miłości” i występ Wł. Zwirlicza.
SOKOŁ: „Noc szafu” i „Najpiękniejsza kobieta Paryża”.
SPLENDID: „Boczną ulicą” i rewja.
TRIANON: „Błaski i cienie miłości”.
TON: „Palac na kółkach”.
TOMBOLA: „Zemsta Tonga” i „Prawdziwa miłość”.
UCIECHA: „Głos pustyni” z Norą Ney, Bodo i Brodziszem.

WAŻNE dla przemysłu METALOWEGO!

FABRYKA WYROBÓW METALOWYCH

N. GRUSZKIEWICZ i Ska z o. o., Warszawa
Nowolipie 28, Tel. 11-29-28
przyjmuje do szyciowania, szlancowania, krojenia blach, wykonywanie wszelkie toczone części na automatach i rewolwerówkach. Niklowanie systemem bebnowym oraz szwielowanie elektrycznością.
SZYBKIE I DOKŁADNE WYKONANIE!

88

Echa „Dnia Kobiet” w Hajnówce Sprawa tow. Bełżówny

26 czerwca 1932 r. odbyło się w Hajnówce zgromadzenie z okazji „Dnia Kobiet”, na którym przemawiała tow. Bełżówna z Warszawy.

W związku ze zgromadzeniem prokuratura Sądu Okręgowego w Białymstoku wytoczyła tow. Bełżównie sprawę z art. 154 § 2 w związku z art. 95 i art. 127 nowego kodeksu przewidującego karę do lat 10], zarzucając, że tow. Bełżówna miała w przemówieniu swem wzywać robotników do obalenia przemocy Rządu, przyczem jakoby wyznaczyła termin rewolucji na październik ub. r.

Sprawa tow. Bełżówny odbyła się przed kilku dniami na sesji wyjazdowej białostockiego Sądu Okręgowego w Bielsku Podlaskim.

Przewód sądowy w całej pełni ujawnił, na jak kruchych podstawach oparte było oskarżenie.

Główny świadek oskarżenia, postępowanie Miećko, który delegowany był na zgromadzenie i notował słowa mówców, twierdzi, że tow. Bełżówna miała się wyrazić, że „Rzadem kierują magnaci, więc Rząd stosuje metody bolsze wickie” i t. p. Świadek ten przyznał zresztą, że w polityce nie orientuje się, a na pytanie przewodniczącego Sądu, czy nie zwracał uwagi przewodniczącej zebrania, względnie tow. Bełżównie na niedopuszczalną treść przemówienia oświadczył, iż nie wiedział wcale, iż policja ma prawo interweniować.

Raport swój św. Miećko złożył dopiero po 5 dniach na polecenie władzy.

Następny świadek Moszczyzna był w czasie zgromadzenia w sąsiadującej z salą restauracji, gdzie pił piwo i rozmawiał ze znajdującymi się tam osobami.

Jest pewien, że tow. Bełżówna mówiła rewolucyjnie, chociaż żadnego ustępu jej przemówienia nie słyszał.

Właściciel restauracji, który cały czas zajęty był gościem i nie mógł słyszeć co mówiono w sąsiedniej sali. — twierdzi, iż słyszał w ogóle jedno słowo

„rewolucja”, ale nie wie w jakim związku i o jakie rewolucji była mowa.

Charakterystyczny incydent zdarzył się w czasie zeznań świadka odwodowego tow. Patera.

Gdy tow. Pater przytaczał słowa tow. Bełżówny, że wojsko potrzebne jest jedynie dla zabezpieczenia przed wrogiem zewnętrznym, przerwał mu prokurator:

— Jakto, a czy świadek wie, że ten pogląd stoi w zasadniczej sprzeczności z poglądem kierownictwa PPS., które odmawia państwu wojska?

Tow. Pater wyjaśnił prokuratorowi, jakie jest stanowisko PPS. w tej sprawie i dlatego posłowie nasi w Sejmie głosowali przeciw poborowi rekruta.

Pytanie prokuratora zostało, na wniosek obrońcy, wciągnięte do protokołu.

Sąd Okręgowy po naradzie wydał wyrok uniewinniający tow. Bełżównę.

Prokurator zapowiedział apelację. Obronę wnosil adw. tow. L. Cohn.

Zamknięcie sanatorium Kasy Chorych w Worochcie

„Dziennik Ludowy” podaje wiadomość, że Kasa Chorych w Stanisławowie zarządziła zamknięcie sanatorium dla gruźliczo - chorych w Worochcie z dniem 1 marca b. r.

W ten sposób zniknie jedyna kasowa placówka sanatorium dla gruźlików w tej części kraju, bo, jak wiadomo, sanatorium lwowskie zostało zamienione na szpital.

Dyrekcja Lasów Państwowych w Białowieży

chce spowodować nowy strajk

Obrażona, niewiedząco dlaczego, Dyrekcja Lasów Państwowych w Białowieży na Zarządek Małorolnych, nie chce załatwiać spraw, skierowanych przez Związek do Dyrekcji. Ma to być pewno zemsta za ZWYCIESKI STRAJK. Na wszystkie listy kierowane przez Związek w sprawach swych członków, Dyrekcja odpowiada, żeby zainteresowani zwrócili się bezpośrednio do Dyrekcji i przez Związek Dyrekcja nie załatwiać nie chce. Jest to sprzeczne z umową, w której Dyrekcja uznała Związek. To stanowisko Dyrekcji wywołuje wrzenie wśród małorolnych, którzy domagają się proklamowania strajku, celem zmuszenia Dyrekcji do uznania Związku i załatwiania spraw, przezeń skierowanych. Może Naczelna Dyrekcja w Warszawie, ewentualnie Inspekcja Pracy pouczy Dyrekcję w Białowieży, by uznała Związek, co zapobiegne strajkowi.

Sprostowanie urzędowe

W związku z umieszczeniem w numerze 67 „Robotnika” z dnia 18 lutego b. r. notatki p. t.: „Niezwykła konfiskata” — Urząd Wojewódzki na podstawie artykułu 21 Dekretu w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych z dnia 7 lutego 1919 roku (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 186) prosi o umieszczenie, z zachowaniem warunków w tym artykule przewidzianych, następującego sprostowania:

Nazwany w notatce komunikat Rady Odziału Związku Zawodowego Małorolnych w Bielsku - Podlaskim zajęty został przez Starostę Grodzkiego w Białymstoku za ustępy końcowy, którego treść zawierała cechy przestępstwa, przewidzianego w artykule 255 K. K.

Sam komunikat nie był komunikatem wewnętrznym, już bowiem w drukarni przygotowywano wszystko do wysłania go poszczególnym redakcjom pism w kraju i osobom, nie wspólnego z Związkiem niemającym.

KAROL IRZYKOWSKI

BENJAMINEK

RZECZ O BOYU - ŻELŃSKIM.

WARSZAWA — 1933 R.

Nakładem Księgarni F. Hoelsicka.

jak wszędzie, tak w Warszawie

olśni i wzruszy wszystkich

Co wyświetlają Kina?

ATLANTIC: „Mężczyźni w jej życiu”.
ADRIA: „Ariana”.
ANTINEA: „Demon miłości” z Brygidą Helm i „Niezdolni rzemieślnicy”.
APOLLO: „Romeo i Julia”.
BAJKA: „Dzientelmen włamywacz” i „Śmiertelna jazda expresse”.
COLOSSEUM: „W cieniu krzyża”.

FILHARMONJA Jasna 5.
COLOSSEUM Nowy Świat 19
PO. ZAJĘC SEAN.ÓW O G. 5.30, 7.45, 10
MONUMENTALNY FILM
W CIENIU KRZYŻA
realizacji CECIL B. DE MILLEA
Ceny biletów w obydwu kinach jednakowe
Mała sala: „DWA SERCA BIJĄ W WALCIE TAKT”
Ceny 49 gr. i 99 gr.

COLOSSEUM MAŁE: „Dwa serca biją w walce takty”.
CASINO: „10 proc. dla mnie”.
CAPITOL: „Podróż poślubna we troje” i „Raz podłotków”.
EUROPA: „Halo Paryż! Halo Berlin”.
FAMA: „Noce sądy”.
FORUM: „Morderstwo przy rue Morgue”.
FILHARMONJA: „W cieniu krzyża”.
GLORIA (Marszałkowska 114): „10 procent dla mnie”.
HELJOS: „Bezdomni”.
HOLLYWOOD: „Złoty moloł” i rewja.
KOMETA: „Serce na rozdrożu” i rewja.

Kino KOMETA

Chłodna 47. Początek 6, 8, 10.

Dziś wruszający film
„Serce na Rozdrożu”
W rol. gł.: Charles Farrell i Magde Evans
Na scenie Rewja
z udziałem Jaiwigi Bukojemskiej i Bolesława Horsklego

LUS: „Nieśmiertelna miłość”.

LUX: „Strzelcy” z Pat i Patachon.

STAN POGODY

POCHMURNO.

Przewidywany przebieg pogody w dniu dzisiejszym: Zachmurzenie zmienne, miejscami możliwy jeszcze drobny opad. Nocą umiarkowany, w dzień lekki mroź. Stabe wiatry miejscowe lub cisza.

Wędrowka ptaków jest zależna od księżyca księżyc jest dla ptaków latarnia i drogowskazem

Meteorolog austriacki, dr. Józef Norbert Dörr ogłasza w sprawozdaniach wiedeńskiej Akademii nauk wyniki swoich badań nad wędrowkami ptaków przelotnych. Na podstawie obfitego materiału faktycznego dochodzi dr. Dörr do wniosku, że terminy przelotu ptaków pozostają w ścisłym związku z fazami księżyca. Terminy głównego przelotu przypadają na czas pierwszej kwadry, pełni i ostatniej kwadry, to znaczy na czas, w którym światło księżyca jest dla lotu najkorzystniejsze. Odlot ptactwa z danego kraju lub z danego miejsca przypada na czas po nowiu wraz ze zwiększaniem się światłem księżycowym.

Jeszcze wyraźniej objawia się związek między lotem ptaków a światłem księżyca, jeżeli porównamy terminy przybycia ptaków przelotnych z datami pełni.

Drobne wiadomości z miasta

WZNOWIENIE WYPŁATY ZASIŁKÓW RODZINOM POWOŁANYCH NA ĆWICZENIA. Wydział wojskowy magistratu po czynił starania o uzyskanie dalszych kwot na wypłatę zasiłków rodzinom powołanym na ćwiczenia wojskowe w roku ub. i w początkach r. b. Potrzebna kwota będzie asygnowana już w najbliższych dniach, wobec czego wypłata zasiłków, na podstawie podań, złożonych w styczniu, będzie mogła nastąpić w terminie do 10 dni.

STAN BEZDOMNOŚCI W WARSZAWIE. Na 1 lutego w schroniskach miejskich dla bezdomnych zamieszkiwało ogółem 4.596 rodzin, złożonych z 19.522 osób. W ciągu stycznia przybyło 86 rodzin, złożonych z 403 osób. Schroniska miejskie liczyły na 1 lutego r. b. łącznie 213 budynków, posiadających 79 sal koszarowych, 296 bokсів i 3.606 pomieszczeń indywidualnych.

LEGALIZACJA MEDYCYNY TYBETAŃSKIEJ. Kom. Rządu zatwierdził statut towarzystwa zwolenników medycyny tybetańskiej. Towarzystwo to ma na celu popieranie tybetańskiej medycyny, badanie medycyny starożytnej dalekiego Wschodu, Indji, Tybetu i Mongolii. Popierani będą przez towarzystwo jedynie lekarze, posiadający uniwersyteckie dyplomy i prawo praktyki w Polsce, a pracujący nad rozwojem lecznictwa tybetańskiego.

ZOLIBÓRZ POZBAWIONY SZKOŁY POWSZECHNEJ. Zarząd Tow. przyjaciół Zoliborza wystosował do rady szkolnej m. stoł. Warszawy memoriał, w którym stwierdza, że wśród nowych przedmieść Warszawy najludniejszym i najszybciej rozwijającym się jest Zolibórz. Liczy on przeszło 45 000 mieszkańców. Nadto jest to jedyna dzielnica, która, wzrasta licznie. Jednocześnie jest to jedyna dzielnica, nieposiadająca ani jednej publicznej szkoły powszechnej, najbliższe bowiem szkoły tego typu znajdują się na ul. Stawki (za dworcem Gdańskim) i przy ul. Gdańskiej na Marymoncie. Upośledzenie pod tym względem Zoliborza jest chyba wyjątkowe w całym państwie, gdyż podług statystyki miejskiej Zolibórz liczy 4.387 dzieci, objętych przymusem szkolnym.

Dziś w Radio

11.40 Przegląd prasy. 11.50 Komunikat dla lotnictwa. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Od czytanie programu. 12.10 Płyty gramofonowe. 13.10 Komunikat PIM-a. 13.15 Poranek szkolny. 15.25 Komunikaty. 15.35 „Od Kuliga do Kuliga” — słuchowisko dla dzieci. 16.00 Listy od dzieci — omówi p. Wanda Tatarkiewicz. 16.10 Płyty gramofonowe. — 16.20 Odczyt dla maturzystów. „Cesarstwo w roku 1831”. 17.00 Transmisja ze Lwowa. Audycja dla chorych. 17.35 Komunikat dla żegluga i rybaków. 17.35 Przerwa. 17.40 — „Wycieczka do Muzeum im. Majewskiego”. 17.55 Program na dzień następny. 18.00 Odczyt dla maturzystów „Ignacy Krasiński”. 18.20 Wiadomości bieżące. 18.25 Muzyka lekka. 19.00 Rozmaitości. 19.20 „Wiadomości ogrodnicze”. 19.30 „Na widnokręgu”. 19.45 Prasowy Dziennik Radiowy. 20.00 — Audycja karnawałowa „Co chcecie Państwo tańczyć?”. 20.55 Wiadomości sportowe. 21.00 Prasowy Dziennik Radiowy. 22.00 Przerwa. 22.05 Utwory Chopina w wykonaniu Imre Ungara. 22.40 Feljton p. t.: „Dolina śnieżna i słoneczna”. 22.55 Komunikaty. 23.00 Muzyka taneczna.

Im wcześniejsza jest w danym miesiącu i roku pełnia, tem wcześniejszy jest przy lot ptactwa. Te same fazy księżyca powtarzają się co 19 lat. Oprócz tego okresu istnieje jeszcze okres ośmio- i trzy-

letni. Ptactwo przelotne stosuje się ściśle do tych terminów. Księżyc jest dla ptaków przelotnych niejako latarnią i drogowskazem.

Samobójstwa

16-letnia Helena Jakubczakówna, bez zająęcia, otrula się ługiem.
— 44-letnia Władysława Matyszkiewiczowa otrula się ługiem.

Przy pracy

Przy ul. Chmielnej 124, w czasie ustawiania pieca, spadł z drabiny z wysokości 2-ch metrów 61-letni Jan Diza, zdun. Ogólnie potłuczonego opatrzyło Pogotowie.

Karygodne figle

Na placu Mirowskim, kilku wyrostków zaczęło obrzucać zlodowaciałym śniegiem przechodniów. Jedna bryła ugodziła 52-letnią Annę Raczwierową (Leszna 37), trafiając ją w prawe oko. Lekarz w ambulatorium Pogotowia stwierdził potłuczenie gałki ocznej.

Zbrodnicze napady

Na rogu ul. Łuckiej i Żelaznej, nieznanymi sprawcami napadł na 22-letniego Jana Kozłowskiego, furmana, zadając mu nożem ranę kłóta stawu łędźwinowego.

Na rogu ul. Leszno i Żelaznej, w czasie bójki został uderzony nożem w nos 20-letni Leon Wasiak (Łucka 8), malarz pokojowy. Rannym pomocy udzieliło Pogotowie.

Z. ZAREMBY „Bezdroża Kapitalizmu i Drogowskazy Przyszłości”

do nabycia
w Księgarni Robotniczej — Warszawa, Wrecka 9
u Kolporterów organizacji robotniczych,
w kioskach „Ruchu”. 98

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Dzisiejsze imprezy sportowe

Dziś odbędą się następujące imprezy sportowe:
Boisko Legii — godz. 19 mecz hokejowy Legia — Polonia.
Boisko Warszawianki — godz. 19 mecz hokejowy AZS — ZASS.
Lokal Makabi — godz. 10 jazd ogólnopolski Makabi.
W gmachu Ateneum — godz. 11 zabawa taneczna Skry.
Lokal Gwiazdy — godz. 20 zawody pingpongowe z udziałem łódzkiego Hakoahu.
Dolina Szwajcarska — godz. 17.30 wewnętrzne zawody tyżwiarskie WTL.
Lokal Skody — godz. 20 mecz bokserski Makabi—Polonia.

Hokejowe mistrzostwa świata POLSKA PRZEGRYWA ZE SZWAJCARJĄ 1:3.

W dalszym ciągu półfinałowych rozgrywek o hokejowe mistrzostwo świata rozegrany został mecz Polska — Szwajcaria, zakończony zwycięstwem Szwajcarii 3:1 (2:0, 0:1, 1:0). Pierwsza tercja wykazała lekką przewagę drużyny szwajcarskiej, którzy zdobywają kolejno 3 bramki, ale sędzia uznał tylko dwie.

W 2-jej tercji gra wyrównana z lekką przewagą Polaków w polu, natomiast ataki szwajcarskie są bardziej niebezpieczne. W tej części pada jedna bramka strzelona przez Adamowskiego.

W ostatniej tercji Polacy są drużyną lepszą i akcje ich były bardziej celowe i niebezpieczne niż pojedyncze wypadki Szwajcarów. Mimo to udaje się tym ostatnim zdobyć nową bramkę.

INNE MECZE.

W pozostałych spotkaniach Kanada pokonała po bardzo ładnej grze Austrię 4:0 (0:0, 2:0, 2:0), a następnie bez zby-

niego wysiłku Węgry 3:1 (1:0, 1:0, 1:1). Ostabiona rezerwowymi Czechosłowacja przegrała z Ameryką wysoko 0:6 (0:1, 0:4, 0:1), a Austria niespodziewanie wyeliminowała Niemcy 2:0 (0:0, 0:2, 2:0).

Do finału weszły: Kanada, Ameryka, Czechosłowacja, Austria. W turnieju pocieszenia grają: Polska, Niemcy, Węgry, Szwajcaria.

440 km. na godzinę

W dniu wczorajszym w Dayton na Florydzie słynny automobilista angielski Campbell pobił rekord światowy szybkości automobilowej, osiągając 440,16 km. na godzinę. Dawny rekord wynosił 408,7 km. na godzinę.

Narciarskie mistrzostwa Wilna

Wczoraj rozpoczęły się w Wilnie 5-te

Mistrzostwo Europy w zapasach w Warszawie

ROZPOCZYNA SIĘ 1 MARCA W CYRKU STANIEWSKICH.

Warszawę czeka niełada sensacja. Z polecenia Międzynarodowej Federacji Zapasniczej tegoroczne mistrzostwo Europy w zapasach dla zawodowych zapaśników wszystkich krajów i wag rozegrane zostaną w Polsce.

W dniu 1 marca b. r. zjeżdżają do Warszawy co najwybitniejsi atleci świata, by wziąć udział w turnieju o mistrzostwo Europy, który rozpocznie się w Cyрку Stanisławskim.

Udzielenie przez M. F. Z. licencji na rozegranie mistrzostwa w Warszawie tłumaczyć należy tem że Polska ma obecnie najlepszych zapaśników.

Blizsze szczegóły turnieju podamy niebawem.

Z walk o Dzehol

Japoński pociąg pancerny, pod którego osłoną posuwają się oddziały japońskie w głąb Chin.

Co grają w Teatrach?

TEATR „ATENEUM”. Dziś i codziennie komedia Bernarda Shawa „Major Barbara”. W roli głównej Stefan Jaracz.

Z OPERY: Dziś wspaniała opera „Turandot”.

Jutro wieczorem „Cyryl i Seweryn”.

go osłoną posuwają się oddziały japońskie w głąb Chin.

dowisko uzupełni nowe „Divertissement” baletowe.

TEATR NARODOWY: Dziś premiera słynnego dramatu Aleksandra Dumasa (ojca) Kean w przekładzie i opracowaniu Józefa Brodzkiego z Węgrzynem, Junoszą, Stępowskim w rolach naczelnych. W innych ważniejszych rolach: Zofia Lindorówna, Hałacińska, Macherska, Łapiński, Buszyński, Sawan, Dominiak.

W niedzielę popoł. arcydzieło „Wypiańskiego „Wesele”.

TEATR NOWY daje dziś sztukę Nicodemiego „Cień”.

TEATR LETNI: Dziś komedia Brunona Winawera „Smaczny chleb kłamstwa”.

W niedzielę o godz. 4 popoł. komedia Devala „Mademoiselle”.

TEATR POLSKI: Dziś i codziennie słowna sztuka rosyjskich pisarzy Tołstoj i Szczegolewa p. t.: „Azeł”.

W niedzielę o godz. 12 w poł. po cenach zniżonych widowisko dla dzieci i młodzieży p. t.: „Dwanaście godzin przygód”.

O godz. 3.30 popołudniu po cenach zniżonych „Kobieta, która kupiła męża”.

TEATR „KAMERALNY” występuje we wtorek z premierą „Handlarze sławy” Marcellego Pagnola.

„Pokój Nr. 17 na III p.”, grany będzie tylko do niedzieli włącznie.

W niedzielę o 4 pp. ostatnie przedstawienie „Dziewcząt w mundurkach”.

„BANDA” W TEATRZE MAŁYM. Dziś poraz ostatni „Piękna Galatea”.

Za kilka dni premiera komedii muzycznej R. Benatzky’ego „Moja siostra i ja” z Marią Modzelewską w roli głównej oraz Zimińska, Dymasz, Lawińskim i Symem.

TEATR „MORSKIE OKO”. Dziś wielka rewja w 20 obrazach p. t. „Humor krzepi”.

TEATR „8 m. 30”. Dziś operetka Oskara Straussa „Kobieta, która wie czego chce”.

TEATR IM. ST. ŻEROMSKIEGO. Dziś komedia „Panowie w nowych kapeluszach”.

TEATR REWJI „MIGNON”. Dziś rewja p. t. „Piekiel”.

TEATR REWJA METROPOLIS (Tamka Nr. 34). Dziś i codziennie rewja „Publiczność na scenie”.

TEATR „BOMBA” (Zamojskiego 30). Dziś rewja p. t.: „Uśmiechnij się”.

„ALHAMBRA” (Karowa 18): Wielki program inauguracyjny. Film „Co mówi Paryż?” dopełnia efektownej całości.

W SALI KASYNA GARNIZONOWEGO przy ul. Al. Szucha, odbędzie się dziś koncert-bał, staraniem towarzystwa polsko-estońskiego.

W koncercie biorą udział artyści teatru „8 m. 30”: znakomita primadonna Kazimiera Horbowska, diva filmowa Makowska, w dewilistka Ola Obarska i pp. Leopold Brodziński, J. Czapliński, J. Krzewiński i W. Zdzitowiecki.

Początek bału o 10-tej wieczór.

KONCER UCZNIÓW WYŻSZEJ SZKOŁY MUZYCZNEJ IM. CHOPINA. Dziś odbędzie się w sali Konserwatorium koncert uczniów Wyższej Szkoły Muzycznej im. Chopina.

CYRK STANISŁAWA KICHA. Dziś i codziennie 2 przedstawienia o 4.30 i 8.15. W obu

KUPON PREMJOVY do CYRKU

Okazieci niniejszego otrzymania 50 procent ustępstwa w kasie Cyрку

Kupon upoważnia do nabycia 2-ch biletów ulgowych w cenie od 75 gr. do 3 zł. na osobę.

Kupon ważny dziś i jutro

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnośnikiem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnika zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. **CENY OGŁOSZEŃ:** Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych 10-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada

Redaktor odpowiedzialny: STANISŁAW NIEMYSKI.

Odbito w Drukarni Spółki Nakładowo-wydawniczej „Robotnik”, Wrecka 7.

Wydawca RADA NACZELNA P. P. S.